

నలువది సంవత్సరములమీదఁ బ్రహేత్రుండును బుట్టినవారికి నెనుబది సంవత్సరములమీద వయసువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికులై యుండుట వింతగాఁ దోఁపదు.

ఇకంతయుఁ బరిశీలించినపండితోత్తములకు 194 వ పేజీలో రావుగారు “కాఁబట్టి తేలిసపర్యవసాన మేమనఁగా వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమును తద్వంశవృక్షమును చరిత్రమునకు విరుద్ధముగాఁ గూర్పఁబడిన వనియు వానిని సంస్కరించుకోవలసి యున్న దనియు స్పష్ట మగుచున్నది” అని వ్రాసినవ్రాత భేర్యాదిధ్వనివలె నిరర్థకం బనియు సీవాశ్రమమునకు విచారలేకము లేక వ్రాసినరావుగారి గ్రంథమునందే సమన్వయము కాఁదగియున్న దనియుఁ దేటపడకపోదు. విస్తరభీతిచే వివరింపఁ జాలకయున్నాఁడను.

ఇది యాణవప్రకరణవిమర్శము.

అక్షేపసమాధాన సంగ్రహము.

(1) అక్షేపము. బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠుండు, నామిరెడ్డి కన్యకుండు.

సమాధానము. ఇది నిరాధారము. 1195 వ. సంవత్సరమున నామిరెడ్డిబిరుదములను వహింపకుండుట బేతిరెడ్డి జ్యేష్ఠతకుఁ గారణము కాఁజాలదు. బిరుదములను వహించుటయు వహింపమియు వారివారి యిచ్చాధీనములు కాని యితరాధీనములుకావు. పేజీ 5 ము. 8 వఱకు.

(2) అ. 1199 వ సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి మరణించినాఁడు.

స. దీనికిఁ బ్రమాణము లేదు. 1202 వ సంవత్సరమున నామిరెడ్డి బిరుదములను వహించుట బేతిరెడ్డి మరణమునకుఁ గారణము కాదు. 1208 వ సంవత్సరమున బేతిరెడ్డి జీవించియున్నట్లును ఎఱ్ఱకొండువాసినిచిహ్నములు ధరించియున్నట్లును నామేశాసనమున వ్రాయఁబడినది. 8-20

(3) అ. బేతిరెడ్డినిగూర్చి బట్టలచే నవత్యము లైనయశేకగాథలు కల్పింపఁబడినవి. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినాఁడని మొదలయిన విషయములు బట్టలపొగడ్తలను నమ్మి వ్రాసినారు. పద్మనాథాచారి త్రాదులయందు బేతిరెడ్డియే బేతారానాయకని చూపినచోటలు పరస్పరవిరుద్ధములు. ఈగ్రంథములలో నవత్యములు నసంబంధములు నైతికవిషయము లెన్నియో గలవు.

స. ఇ దంతయు వంధ్యప్రతిజ్ఞయే కాని నిర్వహించునది కాదు. 21-38

(4) అ. బేతిరెడ్డికి చెవిరెడ్డియని నామము లేదు. ఎఱ్ఱకొండువాసిలో చెవిరెడ్డిపేరు వ్రాయఁ బేతిరెడ్డిపేరే వ్రాయఁబడియున్నది.

స. శాసనములలో జన్మనామమే వ్రాయవలయు ననునియమము లేదు. కాకతిరుద్రదేవునిశాసనములోఁ గాకతిబేతరాజు శ్రీమ

త్రిభువనముల్లః అని బిరుదనామము చేతనే పేర్కొనబడినాడు కాన
బేతిరెడ్డిః చెవిరెడ్డియనునామము కలదు. 39-43

(5) ట. బేతిరెడ్డి వేంకటగిరి మొదలగు పంపానాథిపతులకు మూలపురు
షుడు కాఁడు. దాని హేతువులు పరస్పరవిరుద్ధములు.

స. దీని కిది హేతువులని యెవరును వ్రాయలేదు. అట్లు తలం
చుట భ్రమము. ఇప్తసంపాదకమును గాదు. 44-8

(1) హేతువు. వెలుగోటివారివంశచరిత్రకారులు చెవిరెడ్డిగాధను పూర్వ
గ్రంథములకు విరుద్ధముగాఁ గల్పించినారు.

సమాధానము. ఆగ్రంథకర్తలిటులు కల్పించియుండినచోవారి
గ్రంథ మవిశ్వసనీయం బైనం గావచ్చును గాని యందువలన బేతిరెడ్డి
మూలపురుషుడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 45-9

(2) హే. పూర్వగ్రంథములలో వేనిలో లేనట్టి హేమాద్రిరెడ్డిపేరు నూతన
గ్రంథకారులు కల్పించినారు.

స. ఉపోద్ఘాతము 4 పేజీలో బేతాళచరిత్ర మనుగ్రంథములో
హేమాద్రిరెడ్డినామ మున్నదని స్పష్టముగ వ్రాసియున్నాను. ఆగ్రం
థము నామూలాగ్రముగఁ బఠించితి నని వ్రాసిరిగాని పఠించినవారు
కారు. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుడు కాఁడనుటకు హేతువును
గాదు. 51-52

(3) హే. చెవిరెడ్డివృత్తాంతము వారువారు వేర్వేరుభంగుల వ్రాసినారు.

స. ఆవృత్తాంతమెటులు వ్రాయఁబడినను బేతిరెడ్డిమూలపురు
షుడు కాఁడనుట నిర్వహింపదు. 53

(4) హే. లేవఁడు ఊఁడు వరములు గోరినట్లు పూర్వగ్రంథములలో
నుండఁగా నూతనగ్రంథములో నొకవరమే వ్రాయఁబడినది.

స. కాసనాది ప్రమాణములను బట్టి నూతనగ్రంథమున నొక
వరమే స్థాపింపఁబడినది. 54-55

(5) హే. చెవిరెడ్డిని గణపతి సమ్మించినతరువాతఁ గవులు లేకపోతే తాకుఁడని పిలిచింట్లు చెప్పఁబడియుండఁగా నూతనగ్రంథమునఁ జెదిరెడ్డి గణపతి దేవుఁడు లేతాకుఁడని పొరుషునామ మిచ్చినట్లు వ్రాయఁబడినది.

స. ఆ నాఁ డాదిగ సుకీర్తిపదులు

వేసుక బేతాళుఁ డంచు వేములు దిశలకా"

అనుముక్కును మాత్రమే చూచినారు దానియర్థ మేమో దాని పూర్వోత్తరసంక్షేప మేమో పరిశీలించినవారు కారు. ఇది దేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁ డనుటకు సాధకమును గాదు. 55-56

(6) హే. పూర్వగ్రంథములలో మూలపురుషుఁడు అజిజగన్నాథరావు ప్రోలిరెడ్డి అని చెప్పి యుండఁగా నూతనగ్రంథమున హేమాద్రిరెడ్డి యని వ్రాయఁబడినది. నామిరెడ్డి ఎఱ్ఱకొసానికా సనములలో నీకేర్ల లేవు.

స. దేతిరెడ్డికిఁ బూర్వులు ప్రోలిరెడ్డి మొదలగువా రున్నమాత్రమున దేతిరెడ్డి మూలపురుషులకు భంగము లేదు. పై యుప్పొంగులము నాలవపేటి చూచియున్న నీయాత్మేపము చేయురు. చేసిన ఛిది ప్రతిజ్ఞాతాంశనిర్వాహకమును గాదు. 63-65

(7) హే. ఎఱ్ఱకొసాని కాసనములో దేతిరెడ్డి గణపతివలన గౌరవింపఁబడినట్లు వ్రాయలేదు. దేతిరెడ్డి కిరీటాధిపత్యము వర్ణింపలేదు.

స. ఆ కాసనార్థము పరిశీలించినచో నీయాత్మేపమున కవకాశముండదు. ప్రతివిషయము కాసనములో వ్రాయవలె నని నియమము లేదు. కాసనానుదాహృతవిషయముల నెన్నింటినో వీరు వ్రాసిరి. 65-90

(8) అ. వీని నన్నింటిని జూడఁగా చెవిరెడ్డిగ్రాథ విశ్వాసపాత్రము గాదని తేటపడఁగలదు.

స. దేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడని సాధింప నవశ్యమింది యిట్లుపనంహారము చేయుట శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధము. 81

(9) అ. దేతిరెడ్డి పై సంస్థాపాధిపతులకు మూలపురుషుఁ డనునీవార్థము నిలువఁజాలదు.

స. దీనికై వీరుచూపిన హేతువులు నిరకరములు

82-83

(1) 'హే. వెలగోటివారి శంకచరిత్రములో దేశాళనాకునికి నామా నాయుడు మొదలగువారు పుత్రులని వ్రాయబడినది. పల్నాటివీరచరిత్రములో దేశ నాయునికి దొడ్డనాయుడు పుత్రుఁ డని వ్రాయబడినది.

స. ఇది బేతిరెడ్డి మూలపురుషుఁడు కాఁడనుట నెట్లు చూచిన సాధింపదు. దామానాయుని కది నామారతరము. 83-87

(2) 'హే. దామానాయునికి దొడ్డనాయుఁ డనియు మల్లానాయుఁ డనియు నామాంతరములను కల్పించియున్నారు.

స. దామానాయుని కెన్ని నామములు కల్పించినను నది బేతి రెడ్డి మూలపురుషులకు భంజకముకాదు. చరిత్రములం దొక్కొకనికి నెన్నిన్నయో నామము లగపడుచున్నవి. 90

(3) 'హే. దామానాయునికి మల్లానాయుఁ డని నామాంతర మంగీకరించినను ఎట్లక్కడని కానమునాటికి మల్లానాయునికి సంతానమే జనింప లేదు.

స. శాసనములలో వ్రాయమిచే తదభావము సిద్ధింపదు. 94

(4) 'హే. పుట్టి నా రమకొన్న ను కిశువులై యుండుదు. అట్టివారు 1182 లోపల జరిగిన యుద్ధమునాటికిఁ బ్రాధులై యుండుట యసంభావితము.

స. ఆయుద్ధము 1182 లోపల జరిగిన దనుసిద్ధాంత మనేక యుక్తిప్రమాణములచే నిరసంపఁబడి 1295 లోపలజరిగిన దని బహు ప్రమాణములచేతను యుక్తులచేతను స్థాపింపఁబడినది. 96-152

(5) 'హే. 1208 నాటికిఁ జరించియున్నదొడ్డనాయుఁ డనెడుమల్లానాయుడు 1182 లోపలనే మృతిపొందవలసినదురవస్థ పట్టినది.

స. యుద్ధకాలము మాటుటచే నీదురవస్థ లేదు. 155

(6) 'హే. అనపోతమాదానాయకులు వెన్నమనాయుని నుండియు సింగభూ పతి దాదానాయుని నుండియుఁ దమకాసనగ్రంథములలోప ంకాభివర్ణనము చేసినందున బేతిరెడ్డియుఁ దక్కువ్రులునుఁ దైసంస్థానాధిపతులవృత్తులు కాదు.

స. వారలు' తమప్రవీతామహునినుండి పురుషత్రయమునే వర్ణించి యున్నారు. వీనిలో నెద్దియుఁ బ్రతిభాతసాధకముగాదు. 95-96

ఇది యాక్షేపసమాధానసంగ్రహము.

శ్రీ రస్తు.

అంధచరిత్ర దశమప్రకరణ విమర్శము.

చిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు పదవప్రకరణమును వెలమవీరుల చరిత్ర మనునామముతో నుపక్రమించి 285 పేజీలో “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదైనను ” అనువటకు 16 పేజీలు వెలమవారికులముగోఁ గొన్ని దోషము లున్నట్లు ప్రకటించినారు. ఉపక్రమమున “ వెలమ వీరుల చరిత్ర ” మని వెలమసామాన్యచరిత్రముగాఁ జూపినను, నుపసం హారమున “ పద్మనాయకుల జన్మ కథన మెట్టిదైనను ” అని విశేష పర్యవసానము చేసినందునను జనఱకు పద్మనాయకు లగుదామానాయక ప్రభృతులచరిత్రము వ్రాసినందునను నింకఁ గొన్ని సందర్భములవలనను నీచరిత్రము పద్మనాయక వెలమచరిత్రమే కాని వెలమసామాన్యచరి త్రము గా దని తేటపడఁగలదు. కావున నిందు వ్రాయఁబడు దోష ములకుఁ బద్మనాయక వెలమలే లక్ష్యములుగా నుండఁగలరు.

ఇందుఁ గొన్ని దోషములు వారలయందుఁ బ్రయోగింపఁబడు చున్న వెలమ పద్మజ పద్మనాయకాది శబ్దములను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని వారలం గూర్చి ప్రవర్తించియున్న పద్మనా యకచరిత్రాదులను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియుఁ గొన్ని స్వమతిపరిణామమాత్రమును బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడినవియునై యున్నవి. వీనిలోఁ బ్రథమాక్షేపము క్రిందివిధముగ నున్నది.—

“ వెలమలు సంస్కారశూన్యులై శూద్రప్రాయులైన క్షత్రియ సంతతివారమనియు సచ్చాద్రులమనియు చెప్పుకొను తెగలవారిలో నొక్కయగ నున్నారు. ఈ తెగవారిని గూర్చినచరిత్రము సాంతముగ నిం దుదెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవల కైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానఁబడుచున్నది. వెలమశబ్దము వెల్లెనై శబ్దము

నుండి పుట్టిన దని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. వెళ్ళానై యనఁగా నీరు గట్టువారు వ్యవసాయకులు అని యర్థము. వర్తశబ్దభవము వెల మశబ్ద మని చెన్నపురి రాజకీయకలాశాలయందు సంస్కృతోపన్యాస కులుగా నుండి కీర్తిశేషులైన యం, శేషగిరిశాస్త్రిలవారు శబ్ద శాస్త్ర మనుతమగ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థాన ములో వర్తశబ్దము నామములతుదను బెట్టుకొన్నవారు పల్లవులు కదంబులు చాళుక్యులు మొదలగువారుగ నున్నారు. పై కలాశాల యందు శేషగిరిశాస్త్రిలవారికిఁ బూర్వ మాపనియందే యుండిన ఆప ద్ధుగాఁగ పల్లవులే వెలమ లని వ్రాసియున్నారు" అని.

దీనిపై నిది విచారింపవలసియున్నది. వెలమశబ్ద మెన్నింటివలనఁ బుట్టినను ఎన్నియర్థములను బోధించినను వర్తశబ్దభవ మనుటను పద్మ నాయకబోధకం బగుటను నేమైన నాటంకపఱచునా? ఆటంకపఱచు నన్నచోఁ దత్ప్రకారం బెద్దియో యగపఱచుట యావశ్యకంబు. కానిచోనేలయూహ్యథాశ్రమము? వర్తశబ్దభవ మగు వెలమశబ్దము పద్మ నాయకబోధక మగుటను వెళ్ళానై శబ్దభవ మగునది స్వాభిమతార్థబోధక మగుటను వారంగీకరించిన యట్లే కదా? అని.

ఇదిగాక శబ్దములు కొన్ని సమానానుపూర్వలై యుండినను భిన్నభిన్నధాతునిష్పన్నంబులై యుండును. ద అనుశబ్దము దాధా తువునుండియు దోధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. కృత్ అను శబ్దము కృధ్ ధాతువునుండియు క్రాధాతువునుండియు నిష్పన్నం బగును. దానంతేసి వాని కర్థభేదము గూడఁ గలదు. అయినను బ్రక రణాదిసందర్భోచిత మగునర్థమే గ్రహింపఁ బడుచుండును కాని యప్ర కృతానుచితార్థము గ్రహింపఁబడదు. విష్ణుసహస్రనామములలోని శ్రీదః అనుదానికి శ్రీని భంగపఱచువాఁ డనియు ప్రియకృత్ అనుదానికిఁ ద్రీతిని భంగపఱచువాఁ డనియు సర్థము చేయుట హరిశబ్ద మనేకార్థక

మని హరివంశే అనుచోట కప్పను కోరిన గ్రహించిన ట్లుచితం బగును కదా! అట్లు వెలమశబ్ద మనేకార్థక మని పద్మనాయకుల ప్రస్తావమున నీరుగట్టువా రనునర్థముఁ దీసికొనుట యనుచితం బగు ననుట తెల్లము. లేనియర్థము పొనఁగింపఁ జూతమన్నఁ బొసంగదు. ప్రత్యక్షప్రమాణవిరుద్ధం బగుప్రమాణాంతరము దుర్బలము. ఏనాఁడో యెవఁడో యట్టివాఁ డుండు నని యూహించుట నిలువఁ జాలనిదియనతి ప్రసక్తంబును. కావున వెలమశబ్దమున కపార్థముకల్పించి పద్మనాయ కకులమునందుఁ గళంకమారోపించుటకు వలనులేదు. ఈపక్షము నిర్వహింపదనియే కాఁబోలు రావుగారు దీనిని విడనాడి మార్గాంతరము ననుసరించిరి. ఆమార్గ మిటు లున్నది. —

“శబ్దపుస్తకమున యెటులుండినను వెలమవారును కమ్మవారివలెమి శ్రాజాతివారని చరిత్రము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది. చరిత్రమునందు రెడ్ల కును కమ్మవారికిని వెలమవారికిని సంబంధములు గానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రముచేత నీమూడు తెగలవారు నొక్క తెగలో నుండి యేర్పడినారని చెప్పటకును సాధ్యపడదు. ఈమూడు తెగలకు జన్మస్థానములు గొల్లజాతులును పల్లెజాతులును వై యున్న వని చరిత్రమందు దృష్టాంతము లనేకములు గానం బడుచున్నవి. ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణకాలమున యదువృష్టి భోజాంధకు లనెనుగొల్లజాతివారికిని యవనశకపహ్లావాదులకును గలిగినసమ్మేళనమున నూత్నరక్త మీశాతులయందుఁ బ్రవహింపఁగా వీరలు విజృంభించి గంగాతీరము మొదలు కొని కన్యాకుమారివఱకుఁ గలదేశములను వేర్వేలుకాలములందు వేర్వేలుగృహనామములతోఁ బాలించుచు వచ్చిరని చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని.

రావుగారు మొదటియాక్షేపమును స్థాపింపక జాతి వచ్చుటయు నీయాక్షేపమునఁ బేరు నూరును చెప్పక “చరిత్రము వేనోళ్ళఁజాటుచు

న్నది. చరిత్రమునందు... గానం బడుచున్నది. చరిత్రమునందు దృష్టాంతము లనేకములు కానంబడుచున్నవి. చరిత్రము సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది" అనిచరిత్రపదమును బేర్కొనుటయుఁ జూడ "విషం భవతు వా మావా ఘటాటోపో భయంకరః" అనున్యాయము ననుసరించి ప్రమాణము సున్నయైనను నెన్నియో ప్రమాణము లున్నట్లు సామరజనమనోవ్యామోహము గాఁ జరిత్రపదము నలుమా తావృత్తి పెట్టి మనసున నున్న మాల్సిన్యమును బయలు పఱచి రని తోఁపించుచున్నది. కాదేని దానిపే రెద్దియో యేపండితునిచేత వ్రాయఁబడినదో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాయఁబడినదో యించుకైనను వ్రాయుదురు. ఒకవేళ గ్రంథవిస్తరభీతితో వ్రాయ నవకాశము లేమినో వ్రాయుట యనావశ్యక మని తోచియో వ్రాసినారు కా రనుకొంద మన్నను, అట్లనుకొనుటకు వీలు లేదు. శ్రీనాథుఁడు మొదలగు పెక్కుండ్రుకవులచే వేటువేటు గ్రంథములమూలమున విశ్వవిఖ్యాతంబు గావించఁబడిన పల్నాటిపీఠచరిత్ర మంతయు నోపికతో నొకప్రకరణముగ వ్రాసిన మహానుభావులకుఁ జరిత్రము పేరు వ్రాయుటయందు గ్రంథవిస్తర భీతి గాని య దేపనిగఁ గూర్చుండినవారి కవకాశము లేమి గాని యడ్డములైయుండు నన్న విషయ మెవరును విశ్వసించరు. ప్రసిద్ధులందు దోషారోపము సేయ ననుకట్టినప్పుడు దానికిఁ గావలసిన సాధనసామగ్రి ప్రదర్శించుట యత్యంతావశ్యక మనుట లోకవిదితము. కాన ననావశ్యక మని యెంచ నవకాశమును లేదు. ఇట్టిస్థితిలో వీరు మానధారణము చేయుట పైన్యాయమునే స్పరింపఁ జేయుచున్నది.

ఇప్పటిచరిత్రగ్రంథకారులకుఁ గొందఱకు నేనాఁడో మరణించి మట్టిలోఁ గలసిపోయినవారిని లేవనెత్తి యశ్రుత దృష్టపూర్వములగు శౌర్యధైర్యాదిలోకోత్తర గుణరత్నములతో వారల నలంకరించుటయు

నుత్తమ స్థితిలో నున్న యిప్పటివారిని వినని కనని ధూమణములచే నధః కరించుటయు నై జంబై కనుపట్టుచున్నది.

ఇక వెనుక పేజీలో “ఈతెగవారిని గూర్చి చరిత్రము సొంత ముగ నిందుఁ దెలుపుటకు సాధ్యపడక పోయినను గొంతవఱకైనను వివరించుట యావశ్యకముగఁ గానం బడుచున్నది” అని వ్రాసినగ్రంథ ముచే వారు ప్రమాణములు దెలుపుటకు సాధ్యపడకపోయినను దోషము లారోపించుట యావశ్యకముగ నున్నది అని స్వాభిప్రాయ మును దేటపఱచినారు. ఇదిగాక యీ పేజీ పుటోటులో “వీరిని గుఱించి సాంఘిక చరిత్రము (ఎన్నఁదో తీరిక కలిగినపుడు) వ్రాయఁబడు” నని వ్రాసినారు. కాబట్టి పై యాక్షేపములు చేయుట సరి గా దని యనవత్తురు. అట్లునరాదు. కేవలము పరహృదయానందసంధాయకు లగునజ్ఞుల కిది ముఖ్యధర్మంబై యైన నుపపత్తిప్రదర్శనమున కవకాశ మెప్పుడు గలుగునో అప్పుడే యీపనికిఁ బూనుట సముచితంబు గదా!

ఇప్పుడు వారి మనసునఁ బెట్టుకొన్న చరిత్రం బెద్దియై యుండునో మనము కొంచె మరసి చూతము.

చరిత్రములు మహర్షి ప్రణీతములు మహాకవినిబద్ధములు దేశ సామాన్యచరిత్రములు స్థానికచరిత్రములు మొదలుగా ననేకరూప ములై యున్నవి. వీనిలో స్థానికచరిత్రములు శాసనాది ప్రమాణసహా కారమున్ననే గ్రాహ్యంబులు. దేశచరిత్రంబులు నింతియే. వీరభద్ర రావుగారు గూడ 12 వ ప్రకరణము మొదటిపేజీలో “స్థానిక చరిత్రములోని విషయము లన్నియు పరమసత్యములను గా మనమెంత మాత్రమును భావింప రాదు. అయ్యవి యవిమర్శపూర్వకముగాఁ బ్రజలచేఁ జెప్పకొనఁబడునట్టిగాధలను బురస్కరించుకొని వ్రాయఁబడి నవి.” అని వాని కగ్రాహ్యతం జెప్పినారు. కాన వానివిషయ మెత్తఁ

బనిలెను. వెలమవారలను గుఱించి మహర్షిప్రసాద పురాణాతిహాసాది ప్రమాణములు దుర్లభంబు లని తోచెడిని. ఇక మహాకవినిబద్ధప్ర బంధములు తత్కవి ప్రామాణికతనుబట్టి విశ్వసించఁబడు. వానియందీపద్మనాయక వెలమలవృత్తాంత మెట్లు చెప్పఁబడినదో చూడవలసి యున్నది. శాస్త్రురహస్యవేత్త యై జగత్ప్రసిద్ధి గన్న శ్రీనాథమహాకవి తనభీమఖండమున.—

“ఉ. కైటభదైత్యవైరిపదకంజమునం దుదయంబు నొందె మీ
న్నేటికి భూతధాత్రికిని నెంతయు నచ్చినతోడఁబుట్టువై
హాటకగర్భముఖ్యనిఖిలామరమాభిమహామణిప్రభా
పాటలవర్ణ మైనయొక పావనవర్ణ ముద్గీర్ణసంపదకం.”

“వ. అప్పణ్యవంశంబునఁ గంసాసురవిధ్వంసిచరణవల్లవంబు దనకుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రమంబునం బోలె జామరతోమరచ్చత్రధనుఃఖడ్గాదిచిహ్నోపశోభితంబై చదలేటిసీటివలని సోదరీయన్నేహలబ్ధంబులుంబోని పావనత్వశుచిత్వగాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరితమనస్వభావచనంబుల ధరియించి పైదోడుం బొదివి విశ్వవిశ్వంభరక్రీడంబు తనకు విదిర్చినపరమమైంతి యంతరంగంబున సంతరించి నిఖిలప్రపంచమునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁ బద్మనాయకులను వెలమ లనఁ గమ్మ లన సరిసర్గనఁ బంటర్లన బహుప్రకారశాఖోపశాఖాభిన్నంబు లయినమాగ్గంబులఁ ద్రిమార్గగంగాప్రవాహంబునుం బోలె గోత్రంబు లెన్నియేనియు జగత్ప్రవిత్రంబు లై ప్రవహించుచుండ పంటమహాస్వయంబు” అని వ్రాయఁ బడినది.

ఇందు “పావనవంశము అప్పణ్యవంశంబున జగత్ప్రవిత్రంబులై” అని వ్రాయఁబడియుండుటవలనఁ బై శాఖలవారియందు రావుగారోపించినకళంకమున కవకాశంబు లేదని తేటపడుచున్నది. వాస్తవ

వమునఁ బద్మనాయకకులము నానాజాతిసంక్షిప్త మయి యుండినచో నక్కవిరా జిట్లేల యసత్యములు వ్రాయును? కవు లెంతటివార లైనను ద్రవ్యలోభమున నట్టులు వర్ణించుట స్వాభావిక మని యనుకొ నుటకు వీలులేదు. పంటవారి కంకితముగాఁ జేయుచున్న కవి యొక వేళ వారివలన ధనము నాశించి యుండు ననుకొన్న ననుకొనవచ్చును గాని యవర్ణ్యులగుపద్మనాయకులవలన నపేక్షించినాఁ డనుకొనుటకు వీలులేదు కదా! ఇట్లుగునపుడు వర్ణ్యులగు పంటవారిని క్రిందుపఱచి యవర్ణ్యులగు పద్మనాయకులను మొదటఁ జెప్పటచే వారియం ధభ్యర్థి తత్వం బపరిహార్య మని తేటఁపడగలదు. ఇందువలన శ్రీనాథ కవిరాజు వారివీరివలె ద్రవ్యైకాభిలాషియై యసత్యవాది కాక సత్య మునే పురస్కరించి వర్ణించువాఁ డని స్ఫుట మగుచున్నది. ఇదిగాక రెడ్లకుఁ బద్మనాయకులకుఁ బ్రబలవైర మని రావుగారు బలుతావుల వ్రాసిరి. పంటవారి యాస్థానమున నున్న శ్రీనాథకవి వారికి విరోధు లగు పద్మనాయకుల నధఃకరింపక ముందు వర్ణించినందునఁ బద్మనాయ కులు కష్ట మొదలగు నితరశాఖలవారికన్న నుత్కృష్టు లని యీ గ్రంథకారునియభిప్రాయము గ్రహింపఁదగి యున్నది. వీరభద్రరావు గారు తమకృష్ణరాయలచరిత్రము 18 వ ప్రకరణము 121 వ పేజీని కృష్ణరాయఁడు దాసీపుత్తుఁడు కాఁ డని స్థాపించునపుడు “ ఇంతియ గాక కృష్ణరాయాస్థానకవులలో నొక్కఁ డగునందితిమ్మన తనపారిజా తాపహరణగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున,

క. ఆనరసమహీమహిళా

జానికిఁ గులసతులు పుణ్యచరితలు తిప్పం

బానాగాంబిక లిరువురు

దానవదమనునకు రమయు ♦ ధరణియుఁ జోరెన్.

...నాగారికి దాసియువతియే యైనయెడలఁ గులాంగన యనియుఁ జరిత్రచరిత్రము గలదనియుఁ దిమ్మనార్యుఁ డేల యనత్యోక్తులు పలుకును" అని వ్రాసి యున్నారు. అట్లు పద్మనాయకులు పలుజాతుల నుండి గలిగిన తెగవారై యై యుండినయెడలఁ బావనవర్గ మనియుఁ బుణ్యవంశ మనియు జగత్పవిత్రగోత్రము లనియు శ్రీనాథమహాకవి యేల యనత్యోక్తులు పలుకును? అని పై న్యాయసామ్యమును బట్టి మనము నిర్ధారించుకొనఁ దగియున్నది. ఇదిగాక యింకొక విశేషము. తిమ్మనామాత్యుఁడు రాయలవారి యాస్థానకవి యని రావుగారే వ్రాసియున్నారు. అట్టివాఁ డొకవేళఁ బోషకప్రభువు లందుఁ భక్తిచేతనో వ్యతిరేకముగఁజెప్పినచో జీవనభంగము కలుగునన్న భయముచేతనో యట్లు చెప్పియుండు నని యనుకొనుటకు వీలున్నది. అట్లయినను రావుగారి కక్కవి చెప్పినవాక్యముగూడఁ బ్రమాణమైనపు డట్టిపెద్దయు లేని శ్రీనాథమహాకవి పద్మనాయకులను బైవిధముగఁ జెప్పియుండుట ప్రమాణ మగుననుటకు సంతయ ముండదు గదా!

ఇదిగాక రావుగారిచేఁ బ్రమాణముగా నెన్నఁబడుచున్నవల్నా టివీరచరిత్రమునఁ గార్తవీర్యనిసంతతివాఁడయి త్తుత్రియుఁ డయినయ నుగురాజు తనమంత్రియై వెలమయైన రేచర్లదొడ్డనాయనికుమారునిఁ బెద్దనను దత్తపుత్రునిగా స్వీకరించె నని నుడవం బడినది. ఇందు వలన వారు త్తుత్రియనంబంధనముచితప్రాశస్త్యము గలవారై యుండి రని యెట్టివారికిని దోషకపోదు. ఒకవేళ వర్ణ్యులప్రాశస్త్యమునకై కవి త్తుత్రియుఁడు కాకుండినయనుఁగురాజును త్తుత్రియుఁ డనియో యాత నిచే స్వీకరింపఁ బెద్దనను స్వీకరింపఁబడినాఁ డనియో వర్ణించి యుండు ననుకొందమన్నచో యుద్ధమున శాయారాజులు వచ్చియుండి రనువిషయముగూడ ప్రశంసావాదమైయే యుండవలసివచ్చును. ప్రతాపరుద్రవీరభల్లాణాదులచే యుద్ధకాలనిర్ణయము చేసినమఘ రావుగారపుడు

మానభారణము గలిగి యుండవలసి వచ్చును. కాన నాచారి వనున రించుటతగదు.

ఇదిగాక సోమదేవరాజేయమునో, బ్రతాపరుద్రుడు సభాస దులను గూర్చి పలికినట్లుగా నీక్రిందివాక్యములు వ్రాయఁబడినవి: “ఆరాజు హర్షించి మనంబున విచారించి యిట్లనియె. గణపతిమహారాజు నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వ మిచ్చుటంజేసి బహునాయకం బై యున్నయిది. బహునాయకంబు సనాయకంబు నెక్కననియె కావున నాయకత్వంబున కుత్తమవంశజాతులే కాని యితరజాతులవా రర్హులు కారు. మఱియు నెక్కమాటఁ జెప్పెద. మానధనులును నీతివివేకసంపన్నులును గాంభీర్యసముద్రులును మంత్రవివేకదక్షులును స్వామిహితానుచరులును సచ్చాంద్రులును పైపద్దనాయకులు నాయకత్వంబునకుఁ దగుదు రని సభాసమలతోఁ బలికెన వారు రాజు వివేకంబునకు హర్షించి ” అని.

ఇందు “నానావర్ణంబులవారికి నాయకత్వంబు లిచ్చుటం జేసి” అనుటవలనఁ బూర్వమున్న నాయకులు నానావర్ణములవా రనియుఁ దద్వ్యతిరేకముగఁ బద్దనాయకు లేకజాతీయులనియు “కుత్తమవంశ జాతులే కాని యితరజాతులవా రర్హులు కారు ” అనుటవలనఁ బూర్వ మున్న నాయకు లుత్తమవంశమువారు కారనియుఁ బద్దనాయకు లుత్తమవంశజా లనియు నేర్పడుచున్నది. ఇదంతయు సచ్చాంద్రులయినపద్దనాయకు లనుటచే బలపఱుపఁ బడినది. బ్రతాపరుద్రుఁ డప్పటిపద్దనాయకులస్థితిని జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా యట్లు చెప్పి యుండును. శాస్త్రజ్ఞులగు తత్సభాసదులు పద్దనాయకులయందంతమును జక్కగఁ దెలిసియుండి కదా పద్దనాయకుల కులప్రాశస్త్యమును గని పెట్టిపలికినరాజువివేకమునకు హర్షించియుంచురు. ఇప్పటివారికన్న వారి కీవిషయము చక్కగఁ దెలిసియుండుననుటకు సందేహముండదు కదా.

ఇట్లు భీమేశ్వరపురాణము పల్నాటివీరచరిత్రము సోమదేవరాజీయము పద్మనాయకులు సత్కులీను లని చాటుచున్నవి. ఈకృతి కర్తలు పద్మనాయకులయాస్థానకవులు గాని వారిప్రేరణమున గ్రంథములు వ్రాసినవారు కాని వారివలనఁ బ్రతిఫలమును గోరి ప్రశంసించినవారు కాని కారనుట తెల్లము. రాయలవారియాశ్రితులైన కవులు వారిప్రేరణమున వ్రాసిన గ్రంథములు ప్రమాణము లైనపు డివి కాక పోవు గదా ! ఇట్టిమహాకవుల గ్రంథములసంవాదంబును బడసి పద్మనాయకులయాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన భానుమతీపరిణయవాసవదత్తాపరిణయాదిగ్రంథములు ప్రమాణము లగునన్న విషయము వ్రాయుట యనావశ్యకము. ఇంతియకాదు. రావుగారు కృష్ణరాయలు దాసీపుత్రుఁడుకాఁడని సాధించునపుడు తత్సహోదరుఁడగు నచ్యుతదేవరాయలు వ్రాయించినశాసనములోని “తిప్పాజీనాగలాదేవ్యోః కౌసల్యాక్రీను మిత్రయోః” అనువాక్యమును ప్రమాణముగా నెత్తికొన్నారు. అట్లు వీరిపూర్వులైన పండితప్రభువులు రచించినగ్రంథములు వ్రాయించినశాసనములు నెన్నియో ఏతద్వంశప్రాశస్త్యముఁ దెలుపుచున్నవనుట లోకవిదితము. సర్వజ్ఞసింగభూపతి తన రసార్థననుభావకరమున, “తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో వర్ణో విగతకల్తమః” అనియు నామిరెడ్డి తనశాసనమున “శ్రీమత్పద్మజపాదపద్మయుగళాల్లోకత్రయాభ్యర్చితాదుద్భూతే విపులేకులే” అనియు, ఎఱ్ఱక్క తనశాసనములో “నిత్యస్తుత్యాచ్చరణకమలా ద్వేదవిద్భి ర్మహద్భిః తుర్యం వర్యం సమజని కులమ్” అనియు మాదానాయఁడు తనశాసనములో “విష్ణో స్తచ్చరిణా ద్విజిహ్వా రుద్రభూ ద్వర్ణో గుణార్ణోనిధిః” అనియు వ్రాయించియున్నారు. ఇయ్యవి వీరికల వ్రాస్త్ర్యమును జెప్పుచున్న వనుట వివరింపఁబనిలేదు. ఇట్లు రేచర్లమాధవరాయాది ప్రణేతములగు చంద్రికాపరిణయము మున్నగుగ్రంథములును రేచర్లగోత్రులు గాక తక్కిన

దెబ్బదియాఱుగోత్రములపద్మనాయకులు రచియింపించినయందుమతీ పరిణయాదిగ్రంథములును బద్మనాయకులు పవిత్రాస్వయు అని నుడువు చున్న వనియుఁ బైఁ బేర్కొనం బడినశ్రీనాథాదిమహాకవిగ్రంథసం వాదలబునం జేసి యవి ప్రమాణకోటి నధిరోహించు ననియుఁ జెప్పుటకు సంశయ మెట్టివాఁకిని గలుగదు.

ఇట్లుండఁగా రావుగారు “ చరిత్రము వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది చరిత్రము సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ” అని మొదలుగాఁ జెప్పినచరిత్ర మెద్ది యైయుండు నన్న సంశయము మణింఠ ప్రబలుచున్నది.

ఇక నేమైనఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మియుంటులు వ్రాసి యుందులేమో యని విచారింపఁగా నవియుఁ దీసికొన వీలులేదు. వీరు తమకృష్ణరాయవిజయములో 13 వ ప్రకరణమున 119 వ పేజీలో “ శ్రీకృష్ణదేవరాయఁ డుత్తమక్షత్రియుఁడు గాక దాసీపుత్రుఁ డను నుద్దేశ్యముతోఁ దదనుగుణ్యము లగుకథలు గల్పింపఁబడి సత్యత్వ మును దెలిసికొ నెడుసందర్భమునఁ జరిత్రకారులకు వేసటం బుట్టించు చున్నవి. మనదేశములో సత్యవంతము లగుచరిత్రములను వ్రాయు నభ్యాసము లేనికారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాధలను బురస్కరించు కొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుఁడోషము లుండక మాన ” వనియు “ గ్రంథస్థసిద్ధర్శనము లుండఁగా నయ్యవి విశ్వ సింపక పుక్కిటిపురాణగాధలతోఁ బెనఁగులాఁడుట యెల్ల నఱచేత లోనివెన్నముద్దను విడచి మోచేయినాకుటవంటిది కాదే ” యనియు వ్రాసియున్నారు. కానఁ బుక్కిటిపురాణములను నమ్మి యిటులు వ్రాసి వారనుకొనుటకు వీలులేదు.

ఒకవేళ కృష్ణదేవరాయలవిషయములో వారివంశీయులు వ్రాయించిన శాసనములు తదాస్థానకవులు వ్రాసినగ్రంథములు వానికి సంవాదములుగా నున్నకొన్ని చరిత్రములు ప్రమాణములుగా నెరి

కొని తద్విరుద్ధముగాఁ బ్రకటించినచరిత్రములు పుక్కిటిపురాణగాధల ననుసరించిన వని నిరసించినవీరభద్రరావుగారు పద్మనాయకుల విషయములో నుదాసీను లగుశ్రీనాథాదిమహాకవులచే స్వతంత్రముగా వ్రాయఁబడినభీమఖండము మొదలగువానిలో నొక్కదాని నైన నెత్తికొనక యేతద్వంశీయులచే వ్రాయఁబడినశిలాశాసనములను గ్రంథములను జూడక ఏతదాస్థానకవులచే వ్రాయఁబడిన వానపదత్తాపరిణయాదులను జదువక పుక్కిటిపురాణములను నన్నియే “యీమూఁడుతెగలవారికి జన్మస్థానములు గొల్లజాతులు పల్లెజాతులునై యున్న ” వని వ్రాసియుండినచో “గ్రంథస్థవిదర్శనములుండఁగా... మోచేయినాకుట వంటిది కాదే ! ” అని వారిచే వ్రాయఁబడినన్యాయము వారిమెడను బడక తీరదు కాఁబట్టి రహస్యముగ వారిచెవికిమాత్రము సోకునట్లు వేనోళ్లఁ జాటుచు నాక్ష్యమిచ్చుచున్న (వేరులేని) చరిత్రమెద్దియో యెంతచూచినను గోచరింక యున్నది. వీరంతగుట్టుగఁ జెట్టుకొన్న చరిత్రము వేరు తెలియక పోయినను అది యప్రామాణికమని నిశ్చయింప నొక దారిమాత్ర మగపడుచున్నది. అదియెద్దియన. వీరాచరిత్రమున “ యదువృష్టిభోజాంధకు లనియెడు గొల్లజాతివారికిని యవనశకఁ ఘోవాదులకును గలిగిన సమ్మేళనమున ” అని యుండినట్లు వ్రాసినారు. యదువృష్టిభోజాంధకులు గొల్లజాతి వారని యెచ్చటను గానంబడదు. మఱి యేమనిన భాగవతసవమస్కంధమునఁ జంద్రవంశము రాజులను జెప్పినపుడు,

“ శ్లో. యయాతే ధ్యేష్టపుత్రస్య యదో ర్వంశం సరస్వభ
వన్యయామి మహాపుణ్యం సర్వపాపహరిం నృణామ్
యదో స్సహస్రజ త్కోష్ఠ ర్నలో రిపు రితి శ్రుతాః
చత్వార న్సానవ స్తత్త్రీ శతజ త్సౌభమాత్మజః
...తస్య పుత్రీశతం త్వానీ ద్వౌష్ణి జ్యేష్ఠం యతః కులమ్

మాధవా వృష్ణయో రాజా యాదవా శ్రీతి సంక్షేపమ్
 ...భజమానో భజ ద్వివ్యో వృష్ణే దేవావృధోం భజ
 సాత్వతస్య సుతా సప్త మహాభోజ శ్చ మారిష
 మహాభోజో ఽతిథర్తాత్తా భోజా ఆసం స్తదన్వయే
 అంధకస్య సుతా రాజా చత్వారః పృథువిక్రమాః
 కుకురో భజమాన శ్చ శుచిః కంబళబద్ధిమః.

అని మొదలుగాఁ జెప్పఁబడినది. తద్వ్యాఖ్యలం దీక్షింపఁ జేసినట్లు క్రింద “ అంధకా ఏతే వృష్ణయ ఇత్యపివ్యవహృతాః ” అనిబ్రాయఁ బడినది. శ్రీవిష్ణుపురాణాదులందు నిట్లే చూపఁబడుచున్నది. కాని యొక చోటనైనను యదువృష్ణిభోజాంధకులు గొల్లజాతివా రని కానం బడదు.

ఇట్లుండఁగా యదువృష్ణియులు గొల్లజాతివా రని యేమంది తుండు వ్రాసెనో యేప్రమాణము ననుసరించి వ్రాసెనో పురాణేతిహా నాదివిరోధము నెట్లు పరిహరింప నంచెనో తోచుక యున్నది. ఒకవేళఁ బామరులగు కొందఱు గొల్లలు శ్రీకృష్ణుండు గొల్లవారియిండ్లలో వసి యించుటం జేసి మేము యాదవుల మని చెప్పకొనుచుండుదు. అట్టి వాని నేమైన నమ్మి యాచరిత్రమున నట్లు వ్రాయఁబడి యుండునోమో? అటులైతేచో, బైని పేర్కొనం బడిన మహాకవిక్షబంధ శిలాశాసనా దుల నెల్ల దిగ్గఱదోచి యంత విమర్శములేక వ్రాసినచరిత్రమును బురస్కరించుకొని రావుగా రిట్లు వ్రాయుట “ గ్రంథస్థములగు నిదర్శనము లుండఁగా ... మోచేయ నాకుటవంటిది కాదే? ” అనుస్వోక్తవ్యాయము ననుసరింపక తీరదు. ఇందువలననే 3-4 ఆక్షేపములు నిరస్తంబు లగును.

మూడవయాక్షేపము. “ వెలమవాసు కన్తువారు వాహూం తములను రెడ్డి యనుబిరుదవాచక పదము చేర్చుకొని వ్యవహరింపఁ

బడుచు వచ్చినను, రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధలుగ నుండుచు వచ్చిరి. కమ్మవా రిని గొండవీటిరెడ్లకును బద్దనాయకవెలమలకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగా నున్నవి. దుర్జయవంశజులు పల్లవులయి నట్లు రాజరాజయొక్క శాసనములో “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయ ఇతి ప్రాపయశో ఖ్యాః” అని రెడ్డికులమునకు యమునివంటివాఁ డయిన పల్లవరాయఁ డని చెప్పఁబడి యుండుటచేత స్పష్ట మగుచున్నది. ఆరాజరాజయొక్క పై శాసనములో “ధాతీపతిత్వం భవిదుర్జ యత్వం వర్తంతనామాపినరేంద్రచిహ్నమ్” అని నరేంద్రచిహ్న మైన వర్మభిరుదమును నహించెడివా డని చెప్పియుండుటచేతఁ బైనిఁ బేర్కొనఁబడిన పండితుల యభిప్రాయములు సరియైన వేమో యని తోచకపోదు. మఱియు నామాంతమున వర్తశబ్దము గలవారు శూద్ర యైయు లని పై శ్లోకము వేనోళ్ళఁ జాటుచున్నది.” అని వ్రాయఁ బడియున్నది.

ఈయాశ్లేషమునకుఁ బ్రస్తుతం లగువెలమవీరులం దన్వయము క్రిందిరీతిగ నున్నది. రాజరాజశాసనమున రెడ్డికులమునకు యముని వంటివాఁ డైనపల్లవరాయఁ డుండె నని చెప్పినందున రెడ్లకు విరో ధులు పల్లవులని యేర్పడుచున్నది. వెలమలు రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధలై యుండిరని చరిత్రములలో నుండినందున ఆవర్తగారు పల్లవులే వెలమ లనిచెప్పట సరియైన దగుచున్నది. ఇట్లు పై శాసనమున దుర్జయవంశ జులు నామాంతముల వర్మభిరుదమును బెట్టుకొన్నవా రని చెప్పఁ బడినది కూడ వర్తశబ్దవము వెలమశబ్ద మని శేషగిరిశాస్త్రుల వారు చెప్పటకు నిదర్శనమగుచున్నది. అని. ఇందువలన వెలమలు పల్లవులనియు వర్తశబ్దము నామాంతమునఁ బెట్టుకొన్నశూద్రయై యులనియు ఫలితార్థము తేలగలదు. ఈకల్పనము సాహసైకశరణము గా నున్నది దుర్జయవంశజులలో నెవఁడో రెడ్డికులవిరోధి

యగుపల్లవరాయఁడు కలఁ డన్నమాత్రమున నావంశజులు పల్లవులగుటయు వెలమవారు రెడ్డికులమునకు విరోధులు గానుండి రనుటను బట్టి వారు పల్లవులలోఁ జేరుటయు దురూహముగ నున్నది. కమ్మవారును రెడ్లకుఁ బ్రతిస్పర్ధులై యుండి రని వారేవాని యున్నారు కదా ! అట్టికమ్మవా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము గాక వెలమవారు మాత్రమే యెటులై రో తోఁపక యున్నది.

ఇట్లు దుర్జయవంశజులు నామాంశమున వర్తశబ్దముఁ దెచ్చి పెట్టుకొని యుండి రని చెప్పటచేత వారే వెలమ లని ప్రత్యభిజ్ఞ చేసి యున్నారు. చాళుక్యులు కడంబులు నామాంతమున వర్తశబ్దమును పెట్టుకొన్నవా రని చెప్పినారావుగాను వా రీప్రత్యభిజ్ఞకు విషయము కాకుండ నెట్లుచేసిరో తోఁపకయున్నది. ఇదియొకటి. వెలమశబ్దమునకుఁ బ్రకృతియైన వర్తశబ్దము జాతిక్షత్రియుల నామాంతముల శాస్త్ర సిద్ధియైయున్నది గాక పల్లవులు మధ్యను దెచ్చిపెట్టుకొన్న వర్తశబ్దమే యని నిశ్చయించినారు. దీనికిఁ బ్రమాణము చూపజాలరు. గాణముఖ్యము లగు వర్తశబ్దములు రెం దున్నపుడు ముఖ్యమును వదలి యముఖ్యము నాశ్రయించుట శాస్త్రయుక్తులకు దూరముగదా !

ఇదిగాక యీశాసనమునుబట్టి దుర్జయవంశజులు పల్లవులై వారు వెలమలై యుండిరని వీరియూహ సరియైయుండనేని రాజరాజనాటికి వెలమలు వర్తాంతనామములు గలిగియే యుండిరనవలయు. అట్లగునపు డక్కాలపు వెలమలు సంతకుఁ బూర్వపు వెలమలు వర్తాంతనామములతో వ్యవహరింపఁబడుచుండవలెను. అట్లులేదు. రాజరాజు పదునొకండవశతాబ్దమువాఁడు. నామిరెడ్డి బేతిరెడ్డి ప్రసిద్ధి నామముఁడగు మంజరాజు తద్వంశ మూలపురుషుఁ డగు భీమరాజు బేతాళనాయని నుండి హేమాద్రిరెడ్డి వఱకుఁ బదితరములవారు శాసనగ్రంథములందు వర్తాంతనామములు గలవాఁడుగాఁ జూపట్టరు. అట్లగునపుడు వారే

ది రనువ్రత్యభిజ్ఞ యెటులు గలుగును? కాన నీకల్పనంబు సాహసైక కరణం బని వక్కానించెదను.

ఇంకొక విశేషము. నామాంతమున వర్తకబ్రము గలవారు శూద్రత్వ త్రియు లని పై శ్లోకము వేనోళ్ళ జాటుచున్న దంట. ధర్మ కాత్మ్యములం దట్టివారు త్తత్రియు లనియే యున్నది కాని శూద్ర త్తత్రియు లని లేదు. పైశ్లోక మీయర్థమును బోధించునేమో వారు మఱియుకసారి పరిశీలించవలసి యున్నది. ఇదిగాక శూద్రత్వ త్రియు లనుట యుపపన్నంబు గాదు. శూద్రత్వము త్తత్రియత్వము విప్రతి సిద్ధధర్మంబులు. అయ్యవి యొక్కచోట నుండవు. తత్త్వచూడికలో చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మమునకేతవ్యముచెప్పెడువారిమతముపై “నాద్యః ఏక త్వాసిద్ధేః సహివిశేషగావిశేష్య తత్సంబంధానాం త్రయాగా మేకత్వం సంభవతి శూద్రో యం బ్రాహ్మణ ఇతివ ద్విప్రతిషేధాత్ ” అని వ్రాయఁబడినది. అట్లు శూద్రత్వత్తత్రియత్వములు గూడ విప్రతిషిద్ధ ధర్మంబు లగుటం జేసి యొకవ్యక్తియం దుండఁజాలవు కదా!

నాల్గవయాశ్లేషము. “ప్రాచీనశాసనముల వెలమశబ్ద మెచ్చట నైనఁ గలదా యని విచారింపఁగా మొదటి కులోత్తుంగ చోడచక్రవర్తి కుమారుఁడైన రాజరాజచోడగంగుచే వ్రాయంపఁ బడిన శేకిశాసన ములో (వెలమనూళ్ళు) లను నొకతెగవారు తెలికెతెగవారిలోఁ గల రని కనుపట్టుచున్నది. తాము సహస్రశాఖాస్వయగోత్రుల మనియు మనుకుటత్తత్రియుల మనియుఁ దమశాసనములలోఁ దెలికెతెగవారు చెప్పుకొనుచున్నారు. ఏది యెట్లు లున్నను వెలమవారెల్లరు నొక్క తెగలోనివారు కాదు. ఇట్లే రెఱ్ఱకూడ నొకతెగలోనివారు కాదు ” అని వ్రాయఁబడినది.

ఇయ్యది నూడ కకుంతలావగ్యశబ్దము విని భరతుడు కకుంత లను స్మరించినయట్లు వెలమనూళ్లు అనుకబ్దమును విని రావుగారు

వెలమలను స్మరించినయెట్టు లున్నది. దృఢతరసంస్కార ముద్బోధక సమవధానమున విషయస్థారకము గాక మానదు కదా! వెలమ నూళ్లుశబ్దగత వెలమశబ్దము నిరర్థక మని తోచకయే కాఁజోలు నేమో ప్రబలాధార మబ్బె నని తెలికె తెగలోఁ గూడ వెలమలు గలరనియుఁ దన్ములమున వెలమవార లెల్ల నొక్క తెగలోనివారు కారనియు వ్రాయుచున్నారు. ఇదిగాక యీశాసనప్రకారము రాజరాజచోడ గంగునాటికి వెలమలు వెలమనూళ్ళని వ్యవహరింపఁబడుచుండినట్లుదా మరణ మగపఱచిననే రావుగారియాయూహ నిలుచును. అటులగపఱు పఁ జాలరు.

ఒకవేళ “నేదియెట్టులున్నను” అనుటచేత దీనియందు దౌర్బల్య మును వారే యగపఱచి యుండఁగాఁ దన్ములమున వెలమవార లెల్లరు నొక్క తెగలోనివారు కారని వ్రాసినట్లు భావించుట తప్పని యందు రేని “ఏదియెట్టులున్నను” అనుటచేత నీయూహయందును “శబ్ద వ్యుత్పత్తియెటులుండినను” అనుటచే వెలమశబ్దనిర్వచనమునందును పేరు వ్రాయమిచేత వెలమవారు మిశ్రజాతివారని చాటుచున్నచరిత్రము నందును దౌర్బల్యము తమయంతరంగమునకే తోచియున్నచో వెలమ వారలెల్ల నొక్క తెగలోనివారు కారని వ్రాయుట యుచితం బని యెవ రైనఁ జెప్పఁగలరా! ఇట్టివారు ప్రమాణప్రదర్శనప్రయాసము పెట్టు కొనక నూరక తోచినదూషణము లన్నియు గణపాతముగ వ్రాసి ఇది వెలమవీరులచరిత్రము అని వ్రాసియున్న నీతంటాలెవ్వియుఁ బ్రసక్తింప కుండును.

ఇప్పుడొక్కటి తెలియఁదగినది. అగ్రిమగ్రంథమున కుత్తక్రమ వాక్యము “పద్మనాయకులు” అని చూపట్టుచున్నది. అయ్యది యంత కుఁ బూర్వము పద్మనాయకేతరులచరిత్ర మనియు నిది మొదలు పద్మ నాయకచరిత్ర మనియు బోధించు నని సామాన్యదృష్టికిఁ దోచును.

ఇదివాస్తవ మైనచో వెనుకఁ బద్ధనాయకప్రస్తావము లేక యుండవలెను గదా! అట్లు లేదు. మఱిమన్ని “కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయకులకును జరిగినయుద్ధములు చరిత్రములందు సుప్రసిద్ధములు” అని వారికివారికి విరోధము చూపి, “రెడ్డికులకాలపల్లవరాయఁ” అనుదానితో, బద్ధనాయకులకు సంబంధము కలిసి, పై పండితుల యభిప్రాయముతో నైకకంఠ్యము నుపపాదించినారు. దీనింబట్టి చూడఁగా వెనుకవ్రాసినదంతయుఁ బద్ధనాయకులను గూర్చియే యనవలసి వచ్చును. ప్రకరణాదిని “వెలమలలో నొకతెగవా రని చెప్పబడెడి వ్రాసినవాక్యము గూడ నీయర్థమునే బలపఱచుచున్నది. కాదేని పద్మనాయకేతరు లగువెలమలు కాకలేయులయొద్దఁ బ్రసిద్ధికెక్కినయట్లు చరిత్రములలోఁ జూపవలసి యుండును. కాఁబట్టి యీ ప్రకరణమంతయుఁ బద్ధనాయకులను గుఱించియే వ్రాయఁబడిన దని యెన్నుం దగి యున్నది.

ఇఁకఁ బద్ధనాయకులచరిత్ర మఁట. రావుగా రిదివఱకుఁ బ్రమాణోపన్యాసప్రయాసమును బుచ్చుకొని యుండిరి. ఇప్పుడు శాసనకు వచ్చిరి. చూడఁడు “వెలమలలో నొకతెగవా రని చెప్పబడెడి పద్మవెలమలే పద్ధనాయకుల మని చెప్పకొనుచున్నారు. సత్తైళ్ళకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్ధనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారుగాఁ గనుపట్టును.” అని వ్రాయుచున్నారు. ఇందుఁ బ్రమాణములప్రస్తావ మెత్తికొనకయే “సత్తైళ్ళకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను.” అని వ్రాయుచున్నారు.

ఒకవేళఁ దరువాతఁ బ్రమాణములను జూపఁగల రన్నచో ముం దీవిషయము విమర్శింపవలసి యున్నది. దీనిం గూర్చి వా రేయే ప్రమాణములను జూపఁగలరో అయ్యవి పైఁ బేర్కొనబడిన శ్రీవాళ

భీమఖండాదులకన్నను శిలాశాసనాదులకన్నను బ్రబలము లై యుండి ననె వారియిష్టసిద్ధి కాగలదు. వానికి సమబలము లై యుండెనేని అవుడు పరస్పరవిరోధమునఁ బ్రమేయసిద్ధి కానేరదు. దుర్బలము లై యుండెనేని అవి ప్రదర్శించుట నిరర్థక మని వ్రాయఁ బనిలేదు. వాస్తవస్థితిలో వా రగపఱచెడుప్రమాణములు నే నుదాహరించిన ప్రమాణములకన్నఁ బ్రబలములు కాని సమబలములుకాని యై యుండ వని నానిశ్చయము. ఎందుకనిన. శ్రుతిస్మృతీతిహాసపురాణములలో శ్రుతికి శ్రుతియు స్మృతికి స్మృతియు ఇతిహాసంబున కితిహాసంబును పురాణమునకుఁ బురాణంబును సమబలంబులుగా నుండును గాని శ్రుతికి స్మృతియు స్మృతికిఁ బురాణంబును మొదలుగా సమబలంబులుగావు. ఇయ్యది “శ్రుతిస్మృతివిరోధేతు శ్రుతి రేవ బలీయసీ” ఇత్యాది ప్రమాణంబువలనఁ జెలియఁ దగును. అట్లు ప్రసిద్ధమహాకవినిబద్ధ గ్రంథముల కట్టిగ్రంథములును శాసనములకు శాసనములను సమబలములు కాగలవు. కాని యనామధేయపురుషప్రణీతములును బుక్కిటి పురాణములును కైఫీయతులును స్వకపోలకల్పితములును సమబలములు కాజాలవు. కాఁబట్టి వారగపఱచెడుప్రమాణము లెవ్వయో యెంతమాత్రము విశ్వసనీయములో విచారించిన నది తేటపడఁ గలదు. వారు వ్రాసినప్రథమప్రమాణ మిట్లున్నది —

“వెలుగోటివారి వంశచరిత్రమునందు వీరు నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైన పద్మనాయకకులమువారు. ఇందుఁ బద్మనాయకుం డనఁగాఁ బద్మబాంధవుం డగునూర్యుడు. అని వ్రాయఁబడియుండియు, ఏకారణముచేతనో—లేదా పద్మనాయకుం డనఁగా పద్మపతియను రాజు... ఇట్లు కాఁగా వారు పద్మపతివలనఁ బహుకాలము జాత్యుచిత సంస్కారశూన్యులై యొకఁడెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయు లై యున్నందున నేకులమువారనియుఁ జెప్పటకు ఏలులేక పద్మనాయక

కులమువా రని వ్యవహరింపఁబడుచు వచ్చిరి...పద్మనాయకకులము యొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమమైన దని వ్రాయుటయు వింతగ నున్నది. చతుర్థవర్ణములో జేరిన తక్కిన శాఖలవారికంటె నెట్లు తమమైనదో ప్రమాణములు చూపింపకపోవుట వలన నందెద్దియో విశేష ముండెనని బోధపడక పోదు. రావునం శీయచరిత్రమునందు—ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చి రని తేటతెల్లము సేయుచుండ వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల ?” అనువఱకుఁ గలగ్రంథము.

ఇదంతయుఁ బ్రమాణభ్రాంతితో వ్రాసినవ్రాతయ కానిప్రమాణము గాదు. ఇందు “ ఏకులమువా రనియుఁ జెప్పటకు వీలులేక పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచువచ్చిరి ” అనునది వీరికి ముఖ్యప్రమాణముగఁ దోచినది. కాబట్టియే క్రిందగీరిసి చూపినారు. దీని పూర్వోత్తరసందర్భముఁ బరిశీలించి యుండినచో నిట్లు వ్రాయరు. దీనికిఁ బూర్వసందర్భమున “ అతఁడు (మహాపద్మపతి) మూర్ఖచంద్ర వంశజు లగురాజులను...కారాగృహమున నుంచె ... ఇట్లు కాగా వారు పద్మపతివలన బహుకాలము జాత్యుచితసంస్కారహీనులై యొకతెగవారుగా నేర్పడి శూద్రప్రాయులై యున్నందున ” అని వెలుగోటివారి వంశచరిత్రలోను,

“ కారాగృహే వర్తమానా స్స్వీచార పరివర్జితాః
క్షత్రివేషవిహీనాశ్చ శస్త్రాస్త్రపరివర్జితాః
స్నానసంధ్యావిహీనాశ్చ హేమామకర్తివర్జితాః
వేదోక్తాచారహీనాశ్చ శూద్రాచారైకతత్పరాః
శూద్రానీతోదకం సమ్యగ్గ్రహ్యమాణాశ్చ భూమిపాః
మత్స్యమాంసాదనా నైవ శూద్రా ఇవ శిఖావృతాః
...సందస్యచ నమస్కారం కృత్వాముక్తాశ్చ తేనై

నిజాతితాత్పర్యేనైవ సంజ్ఞనైవ దురాత్మనా
...వింధ్యస్యదక్షిణభాగే సముద్రప్రాంతమంశితా
కలింగాంధ్రవిదర్భాంగదేశా నాగత్యభూమిపాః
తదాదిభూమిపాలాశ్చ సూర్యసోమసముద్భవాః
పూర్వోక్తేన ప్రకారేణ భవిష్యంతి స సంశయః ॥

అని మార్కండేయ పురాణవచనములు రావువంశీయచరిత్రలోను
వ్రాయఁబడియున్నవి.

వీనింబట్టి పద్మపతివలనఁబరాభూతులై స్వకర్మపరిభ్రష్టులై యున్న
టి సందర్భమునుబట్టి పద్మనాయకకులము వారని వ్యసహరింపఁబడుచు
వచ్చినవారుసూర్యచంద్రవంశజులగు ఊత్త్రీయులని యెట్టివారికినిబోధ
పడకపోదు. అట్లుండినవారెవరోవారు సూర్యచంద్రవంశపురాజులై సం
దునవారే యీపద్మనాయకులని చెప్పినపుడు వీరిజాతి కేమి యవకర్మ రా
గలదు? ఊత్త్రీయత్వరూపవస్తుస్థితికి భంగము లేదుకదా! ఇంతమాత్ర
మున రావుగారు పద్మనాయకకులమున కెద్దియో యవకర్మ ఘటిల్లున
ట్లెంచి యీవాక్యమును దెచ్చి క్రింద గీరగీసి చూపుట పూర్వోత్తర
సందర్భార్థపరిష్కానము లేక యని స్పష్టము గాక మానదు.

ఇంకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమునందు “ ఏకులమువా
రనియుం జెప్పటకు వీలులేక...వచ్చి రని తేట తెల్లము నేయుచుండ
వేఱుగ వ్యాఖ్యాన మేల ॥ అనివ్రాసినారు. ఈవాక్యమాగ్రంథములో
నే లేదు. ఇట్టిదాని నాగ్రంథముగా నెట్లు వ్రాసిరో తోచక
యున్నది. వెలుగోటివారివంశచరిత్రమునందు అని వ్రాయఁబూని పోత
పాటున నిట్లు వ్రాసిరో ముద్రణప్రమాదమో తెలియరాదు.

ఇంతకన్న నింకొకవింత. రావువంశీయచరిత్రమున మార్కం
డేయపురాణములుగా వ్రాయఁబడినపద్మపతికి సంబంధించిన పైకోక
ముల నన్నింటిని వ్రాసి తరువార “దీనినంతయుఁ జదివిపఱిచుట శూద్ర

వేషధారులగు క్షత్రియులు కొందఱు అగృహుగా గ్రహింపఁ గలరు. అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుటం బట్టి వారీపద్ద నాయకులను నామమున నుండిన శాఖవారుగా ననుమానింపఁ బడుదురు. అట్లు కా రనువా రట్టివారు మఱియొక రున్నారని చెప్పఁగల "లేమో యూచించి చెప్పంగోరెదము" అని గునుజాడ శ్రీరామమూర్తి గారు వ్రాసియున్నారు. దానిఁజూచి రావుగారు "రావువంశీయ చరిత్రకారునకుఁ గూడ సంతయముతోచి స్పష్టముగఁ చెప్పఁజాలక..." అనుమానింపఁబడుదురు. అని వ్రాసినా" రని క్రింద గీరగీసి చూపినారు.

ఈవారత ఆపదమునకుఁగలపూర్వోత్తరసందర్భము తెప్పియో దాని నిట గ్రంథకర్త యేయభిప్రాయమున వ్రాసియున్నాడో యెట్లు సమన్వయించునో అనునవి విచారింపక వ్రాసినట్లు తెల్లం బగుచున్నది. వారు వ్రాసినపూర్వోత్తరసందర్భములను బట్టి చూడఁగా, అట్టిశూద్ర వేషధారులైన క్షత్రియు లాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడినట్లుండుట వలనను అట్టివారీపద్ద నాయకులు గాక మఱియొకరు లేకపోవుటవల నను ఈపద్ద నాయక నామముగలవారే పై పురాణములోఁ జెప్పఁబడిన శూద్ర వేషధారులగు క్షత్రియులని యనుమానింపఁ బడుదురు. అనఁ గా, అనుమానప్రమాణముచే వీరుగానే స్థిరపడుచున్నారు అనుసర్థ మగుచున్నది. కాఁబట్టి యిట ననుమానమనునది "ప్రత్యక్షానుమా నోపమానకల్పాః ప్రమాణమ్" అనునూత్తోక్తము లగునాలుగు ప్రమా ణములలో నొక్కటి. ప్రమాణ మనఁగాఁ బ్రమాణరణము. ప్రమ య నఁగా యథార్థజ్ఞానము. శ్రీరామమూర్తివంతులుగారు శాస్త్రసిద్ధాంతము నెఱింగియే యిట ననుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినారు. దీని కిట్టి యర్థముండఁగా వీ. రావుగారు "రావువంశీయచరిత్రకారునకుఁ గూడ సందియముతోచి స్పష్టము గఁ జెప్పఁజాలక" అని వ్రాయుట చూడ సీయర్థము బోధపడక వ్రాసినట్లు తెల్లము గాకపోదు. ఆగ్రంథకర్తకు

సంశయార్థమే యభిమతిమై యుండినచోఁ “అట్లు కాదనువాడు అట్టి వారు మఱియొక రున్నా రని చెప్పఁగలరేమో యోచించి చెప్పు గోరెదము” అని యుత్తరవాక్యమును వ్రాయరు. ఇట్లు వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి అట్టివా రీవద్దనాయకులే కాని యన్యులు గా రని నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపకుచున్నది. కాని వారో మఱియొకరో అని వారికి సంశయ మున్న ట్లంతమాత్ర మేర్పడదు. కాబట్టి యంత మాత్రము పూర్వోత్తరసందర్భములను గనిపెట్టి గ్రంథకర్తయభిప్రాయ మిటు బుంకునని నిర్ధారింపక “రావు...సంశయము తోచి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక” అని వ్రాయుట యెంతో విచిత్రమున్నది.

ఇదిగాక సంశయమునకు నిశ్చయమునకు నెంతో భేదము గలదు. సంశయమనునది విరుద్ధకోటిద్వయానగాహిజ్ఞానము. స్థానవా పురుషుఁడా అనుచోటఁ బరిస్పరివిరుద్ధంబు లగు (ఒకటి యుండిన చోట మఱియొక్కటి యుండనట్టి) స్థానత్వము పురుషత్వము చేరి యుండుటను బట్టి యది సంశయంబునాఁ బరఁగు. ఇట్లగుచువుశ్రీరా మమూర్తిగారివాక్యములు వారికి సంశయ మున్నట్లు తెలుపునా? నిశ్చయ మున్నట్లు తెలుపునా? అని విచారించినచో నెల్లెర్పడఁ గలదో కొంచెము చూచి యావల రావుగారివ్రాత యోగుబాగుల నిర్ధారింతుము. శ్రీరామమూర్తిగారివాక్యము లిటులున్నవి. “అట్టివా రాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడి యుండినట్లు చెప్పినందున వా రీవద్ద నాయకనామమున నున్నవారు గా ననుమానింపఁబడుదురు” అని.

ఇందుఁ బద్దనాయకులు గా ననుమానింపఁ బడుదు రని యేక కోటియే యున్నది కాని పద్దనాయకులూ మఱియొకరా యని కోటిద్వయము లేదు. దీనిహేతువాక్యము చూచిన నేకకోటిసాధక ముగనే యున్నది. అయ్యది ఆంధ్రాదిదేశములో వసించి శూద్రవేషము ధరించి పద్దనాయకపదముతో వ్యవహరింపఁ బడుట యనునది. ఇది

రెండు హేతువులు గా నెంచినను విరుద్ధకోటిపాఠకములు గావు. దీని యనంతరము “అట్లు కా దన్నవా రట్టివారు మఱియెవరైనఁ గల రేమా యొచ్చింది చెప్పఁ గోరెదము” అని వ్రాయఁబడినవాక్యము చూచినను నిశ్చయమునే స్థిరపఱచుచున్నది. సంశయమున్నవారు “ఇట్టివారు మఱియొక రుండిన నుండవచ్చు” నని కదా వ్రాయుదురు. వీని వన్నింటిని బట్టి చూడఁగా రావునంశీయులచరిత్రగంధకర్తలు పైవాక్యము తమనిశ్చయము దెలుపుటకై వ్రాసినవారే కాని సంశయమును దెలుపుటకుఁ గా దని ప్రాజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు.

ఇట్లుండఁగా మనరావుగారు “రావునంశీచరిత్రకారునికిఁ గూడ సంధియును, ఇచ్చి స్పష్టముగఁ జెప్పఁజాలక యనుమానింపఁబడుదురు అని వ్రాసినా” రని క్రింద గీర గీసి వ్రాయుట స్వాక్షానప్రకటనమునకే గాని వేఱు గాఁ దోఁపదు. ఇట్టియపార్థములను అనదర్శకులను బ్రోవు చేసికొని వెలుగోటివారివంశచరిత్రము రావునంశీయచరిత్రములలోని కొన్నివాక్యములు స్వాభీష్టము నీడేర్చునన్న సంపూర్ణవిశ్వాసముతో “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను... గనుపట్టదు” అని నిశ్చయముగాఁ బ్రకటించుట వీరిపాండిత్యప్రతిభలను ధైర్యసాహసములను గ్రంథరచనోచితజ్ఞతను వేనోళ్ళు జాటుచున్నదని వేఱుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు. ఇందువలన “పద్మనాయకు లొకప్పుడు” అని మొదలు 275 పేజీలో “లేశమాత్రము సంశయము లేదు” అనువఱకుఁ గలరావు గారిద్వితీయ ప్రమాణగ్రంథము దత్తజలాంజలి యైనది.

ఈమూఁడు పేజీలనుధ్యను నిరసింపఁ దగినవిషయములు కొన్ని గలవు. అయ్యవి “పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగునూ ర్యుడు అని వ్రాసియు, నేకారణముచేతనో, లేదా పద్మనాయకుఁ డనఁగాఁ బద్మపతియనురాజు అని వ్రాసినా” రనియు “పద్మనాయకుఁ డనుఁ వాడెవ్వఁడో వీరికి జోధనడలే దని పైవాక్యములను బట్టి తెలి

యుచున్నది. అనియు “వెలమకులమువారికిందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూలపురుషుఁ డని చెప్పటకుం గతియాధార మెయ్యదియుఁ గానం బడదు” అనియు “పద్మనాయకులముయొక్క యుదంత మెఱుంగ కయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయుటయు వింతగా నున్నది” అనియు “చతుర్థవర్ణములోఁ జేసినతక్కినశాఖలవారికంటె నెట్లధిక మైనదో ప్రమాణములుచూపింపకపోవుట వలన నం దెద్దియో విశేష ముండె నని బోధపడక పోదు” అనియు, “పద్మనాయకు లొక పుడు క్షత్రియులుగా నుండిశూద్రు లైపోయి రని తెలుపుచు నందు లకుఁ బ్రమాణముగా ననేకక్షత్రియులు శూద్రు లైపోయి రని పురాణములలోనికొన్ని వాక్యములనుబ్రకటించిరి. అయ్యవి... వసిష్ఠకొండీన్య ధనంజయకాశ్యపగోత్రజాతులైన రాచవారినిగూర్చి చెప్పఁబడినవాక్య ములు గాని పద్మనాయకులనుగూర్చి చెప్పినవికావు” అనియు, “ఇటీ వలిశూద్రులు క్షత్రియులై రనుటకుఁ గారణము వణ్ణాశ్రమధర్మములోఁ జేసినకులముచేతఁ గాక ఔత్త్రీమును దాల్చి భూమిని జయించి పాలిం చుటయని చెప్పవచ్చును. అట్టివారు పదునెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేకమాత్రము సంశయము లేదు” అనియు నేడు విశ్మయములు గలవు.

ఇందు “వ్రాసియుండియు నేకారణముననో” అను మొదటి విషయము విమర్శింపఁ బడుచున్నది. ఇట్లు రావుగారు వ్రాయుట కేమి కారణమో తెలియదు. ఒకవేళఁ బ్రకారాంతరావలంబనమున నర్థభేద మున్నచోఁ బూర్వార్థము పొసంగదని కాఁబోలు వారే ప్రకారాంతరము నవలంబించినా రని వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. అట్లు లేదు. పక్షద్వయమునను బద్మనాయకులు తొలుత క్షత్రియు లనువినఁజే తార్థమునకు భంగ మేమియు లేదు. “తదాది భూమిపాలాశ్చ మూర్యసోమసముద్భవాః” అనికదా తత్ప్రకరణసమార్కంజేయపురా

ణవాక్యమున్నది. భిన్నార్థములందుఁ జోలె సమానార్థములందును పుష్పత్తిభేదాశ్రయణము సంప్రదాయసిద్ధముగనున్నది. కాన “నేకారణముచేతనో” యని వ్రాయుట కవకాశము లేదు. దీనిపైఁ బూర్వ సమాసమున సూర్యవంశక్షత్రియులనియు నుత్తరసమాసమున సూర్యచంద్రవంశక్షత్రియు లనియు నర్థభేదము కల దన్న యాక్షేపము తోచును. అటులైనను క్షత్రియులనుమాయద్వైశ్యమునకు భంగము లేదు. ఇదిగాక ద్విత్వియసమాసమున సూర్యచంద్రవంశజు లని యర్థమైనను ప్రథమసమాసానుగుణముగ నందలి సూర్యవంశక్షత్రియులనునర్థమును గ్రహించుటయం దేమియు విరోధముండదు. నానా ర్థకస్థలములోఁ బ్రకరణానుగుణం బగునర్థమును గ్రహించుట శాస్త్రసమ్మతం బైయున్నది. కాఁబట్టి రావుగా రట్లు వ్రాయుట యుచితంబుగాదు.

ఇక “పద్మనాయకుఁ డనునాతఁడవ్వఁడో వీరికిఁ జోధపడలే” దనునది విమర్శింపఁ బడును. వెలుగోటివారి వంశచరిత్రములో “పద్మనాయకుఁ డనగాఁ బద్మబాంధవుఁ డగుసూర్యుడు. లేదా పద్మపతి యనురాజు” అనువాక్యములు పద్మనాయకుఁడు సూర్యుఁడో పద్మపతి యనురాజో కాఁడగు నని తెలుపుచుండఁగా రావుగారిట్లు వ్రాయుట యనుచితంబు. ఒకవేళ నాపదమున కాయుర్థములు కానవి. నిశ్చయమున్న యెడల నెటులు కావో తత్ప్రకారము నిరూపించి యిందువలన వీరికిఁ బద్మనాయకుఁ డనువాఁ డవ్వఁడో చోధపడలే దనివ్రాయుట సముచితంబుగా నుండె. అట్లు నిరూపించినవారు కారైరి. ఒకవేళ 285 పేజీలో పద్మఁ డనగాఁ బ్రహ్మనాయనియన్నయగు బాదన్న. అతఁడు నాయకుఁడుగాఁ గలవారు పద్మనాయకు లని వ్రాయఁజూపుచున్నారు. ఆధర్వనూక్తిము వీరికిఁ జోధపడలేదని యాశయ ముండును కాఁబోలు. అయ్యది యవిచారసిద్ధ మని తరువాత నిరూపింపఁగలను.

ఇంక “వెలమకులమువారి కందఱకుఁ బద్మనాయకుఁడు మూల పురుషుఁ డని చెప్పటకుం గలయాధార మెయ్యదియుఁ గానంబడ న ఓనునది విమర్శింపఁబడును; స్థూలదృష్టి కీయాక్షేపముతోఁదినను విమర్శించి చూచిన దీని కవకాశము కానరాదు. ఎందుకనిన. సామాన్య వాచకశబ్దములకుఁ బ్రకరణాదులను బట్టి కొన్నిచోటుల విశేషపర్యవసానము చూపట్టుచున్నది. ఉద్యానప్రదేశమున నుండి వృక్షము లన్నియుఁ గడు శోభిల్లుచున్న నని ప్రయోగించినపుడు వనప్రదేశము ననుసరించి యీవనమున నున్నవృక్షము లన్నియు నని సామాన్య వాచక మగువృక్షశబ్దమునకు నన్నిశబ్దమునకును విశేషపర్యవసాన మనుభవసిద్ధమై యున్నది. అట్లు వెలుగోటివారిచరిత్ర మనుప్రకరణ మును బట్టి వెలమలందఱనుచోటి సామాన్యవాచకమగువెలమపదము అందఱు అనుసర్వనామపదము పద్మనాయక వెలమలందఱు అని విశేషపర్యవసాయి యగుచున్నది. ఇదిగాక “కులమువా రందఱు పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారు ” అను నుత్తరవాక్య సందర్భమును బట్టి యెవరు పద్మనాయకకులమువా రని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నారో ఆకులమువా రందఱు ఆవెలమవా రందఱు అనియర్థము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇయ్యది ఛాగపశున్యాయసిద్ధ మగువిషయము. ఇందువలనఁ బైదోషము ప్రసక్తింపదు.

ఇంక “పద్మనాయకులయొక్క యుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవర్ణములో నత్యుత్తమ మైనదని వ్రాయట వింతగా నున్నది. చతుర్థవర్ణములో... బోధపడక పోదు.” అనునవి విమర్శింపఁ బడును.

వీనింగూర్చి మొదలది తెలియఁ దగియున్నది. ఇపుడు రావు గారు పద్మనాయకులు చతుర్థవర్ణమువా రనుటను గూర్చియు ఆవర్ణము లో వీరత్యుత్తమ లనుటను గూర్చియు వివ్రతిపన్ను లైనట్లుతోఁచెడి.

ముడిటిపక్షమునకు వెనుక నుదాహరింపఁబడిన గ్రంథములు శాసనములు ముడిలగునవి యే చాలినంతసమాధానము లగుచున్నవి. రెండవ దానికిఁ బంటవారిని వర్ణింపఁబూని తద్విరుద్ధకోటిలో నున్న పద్మనాయకుల నాదియందుఁ జెప్పిన శ్రీనాథమహాకవి యే సమాధానము చెప్పఁగలఁడు. శూద్రులలో నుత్తములు గా గణింపఁ బడుచున్న కమ్మ కాఁపు మొదలగు తెగలవారలలో నగ్రగణ్యులు గఁ బద్మనాయక వేలమలను జెప్పినందున వారలయం దెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడక పోదు కదా! అయ్యది క్షత్రియశాఖలవారికన్న సత్కృతమత్వమే కాదని యున్నది. మఱియుఁ జతుర్థవర్ణములో వీరత్యుత్తములనుట కింకొకనిదర్శన మున్నది. వీరలయందుఁ బద్మ జశబ్దము ప్రయోగింపఁ బడుచున్నది. అయ్యది వీరు భగవత్పాదపద్మమునజన్మించుటం జేసికల్గినది. శూద్రులందఱును హరిపాదపద్మజు లయి యుండినను వారలయం దాశబ్దము ప్రయోగింపఁబడక వీరియం దే ప్రయోగింపఁబడుటవలన వీరలయం దెద్దియో విశేష ముండునని బోధపడకపోదు. అదియే వీరు త్తములనుటకుఁ నిదర్శనము.

ఈవిషయములో రావుగారు 278 వ పేజీలోఁ గ్రిందివిధముగ నాక్షేపించినారు. “విష్ణువు మొక్క పాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే పీఠికఁ బద్మజు లనిపేరు గలిగిన దనియు నంధువలననే పద్మనాయకు లనునామము నహించి రనియుఁ జెప్పట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. ఎందుకనిన. విష్ణుపాదోద్భవసంభవులమని కమ్మవారు పంటరెట్లు మొదలగు తెగలవా రెల్లరును జెప్పకొనుచున్నవారయినను వారలకుఁ బద్మనాయకులనుపేరు గ్రంథములను విసంబడదు.” అని. ఇది శబ్దశాస్త్రస్వభావమును దెలియక వ్రాసిన వ్రాతగా నున్నది. శబ్దశాస్త్ర, యోగము రూఢి యోగరూఢి అని ముత్రైతింగులై తన్మూలమున శబ్దములు యోగికములు రూఢములు యోగరూఢములు అని త్రే

ధాభిన్నములై యుండును. అందుచోగిరిములు పాచకాదిశబ్దములు, రూఢములు డిత్తాదిశబ్దములు. యోగరూఢములు పంకజాదిశబ్దములు. యోగమనఁగా నవయవశక్తి చూఢియనఁగా నముదాయశక్తి, కాబట్టి యారెంటితోఁగూడినపంకజాదిశబ్దములు తదుభయార్థములను జెప్పును. అనఁగాఁ బంకజశబ్దమునకుఁ బంకజనికర్తృత్వము పద్మత్వము రెండును బ్రవృత్తినిమిత్తము లగుచున్నవి. అందువలనఁ బంకజనికర్తయైనపద్మము అనునర్థము వచ్చుచున్నది. దీనింబట్టి మత్స్యమండూకాదులు జలజములు పంకజములు నైనను వానియందుఁ బద్మత్వము లేమింజేసి జలజపంకజశబ్దము లందుఁ బ్రయోగింపఁ బడక తదుభయముగల పద్మమునందే ప్రయోగింపఁ బడుచున్నవి. అట్లు పద్మజపదము యోగరూఢము, ఇందు యోగార్థము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వము చూఢ్యర్థము, పద్మనాయకత్వము, ఏతదుభయము పద్మనాయకులయందే యున్నది కాబట్టి పద్మజశబ్దము వారలయందే ప్రయోగింపఁబడుచున్నది. ఇదియు మండూకాదులకన్నఁ బద్మమునందుఁ బోలె నితరులకన్నఁ బద్మజులందుఁ బ్రాశస్త్యమును బట్టి రూఢంబై యుండఁగలదు కానఁ బై యాక్షేపమున కవకాశము లేదు.

ఇదంతయు పీఠభద్రరావుగా రెఱింగియున్నచో “పద్మనాయకులయుదంత మెఱుంగకయే నాల్గవవర్ణములో నత్యుత్తమమైన” అని మొదలుగాఁ దమయెఱుంగమిసి బరులయందా రోపింపరు.

ఇక నైదవవిషయము విమర్శింపఁబడును. అది యిటులున్నది. “పద్మనాయకు లొకప్పుడు క్షత్రియులుగా నుండి శూద్రులైపోయి రనుటకుఁ బ్రమాణముగ ననేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని నాక్యములను బ్రకటించి యుండిరి, అయ్యది ఏరిసి గుఱించి వ్రాయఁబడినవి కావు.

“ ససిష్ఠకౌండిన్యధనంజయనాం

గోత్రోద్భవాః కాశ్యపగోత్రజాతాః

శూద్రా ఇహత్యంతగృహీతవేషాః .

యాచా భవిష్యంతి కలౌ యుగేహి !”

అని ససిష్ఠకౌండిన్యధనంజయకాశ్యపగోత్రులగు రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన వాక్యములు గాని ఐదవ నాయకులను గూర్చి చెప్పబడినవి కావు” అని.

ఇది నిరూధానిము. పై శ్లోక మే దీని కాధారమున్న నది సందర్భ వశమునఁ బద్యపతిపరాభూతు లైన యీగోత్రములరాజులు కలిలో శూద్రప్రాయులగుదురని యే బోధించుచున్నది. ఐదవ నాయకులట్టివారు కారనిగాని రాచవారే యట్టివారనిగాని బోధింపదు “ ఇట్లుగునపుడు వీ రీవిషయములనుగూర్చి ప్రమాణము వ్రాయకపోవుటవలన సిందెద్దియో విశేష ముండెని బోధపడకపోదు ” అని స్వాక్షి కవకాశము గలుగఁ గలదు. కాబట్టి యీశ్లోకము ఐదవ నాయకులను గూర్చి చెప్పబడి నది కాదనుటకును రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన దనుటకును రావు గారు ప్రమాణప్రదర్శనము చేయుట యావశ్యకంబు.

ఇదిగూక నిందు “ అనేకక్షత్రియులు శూద్రులై పోయి రని పురాణములలో నుండి కొన్ని వాక్యములను బ్రకటించిరి ” అను నుపక్ర మవాక్యమును “ అయ్యవి... రాచవారిని గూర్చి చెప్పబడిన వాక్యము లు ” అను నుపసంహారవాక్యమును జూడఁగా క్షత్రియులు కలిలో జా త్యంతరములలోఁ జేరిరిని చెప్పెడు పురాణవచనము లన్నియు రాచవారినిగూర్చియే ప్రవర్తించినట్లు రావుగారి నమ్మనము కానవచ్చుచున్నది. ఇట్లుగూడ బ్రాహ్మణాదీవర్ణములలో క్షత్రియులు చేరిరనుభాగ గాదివచనములు విరోధింపఁగలవు.

ఒక వేళ రాచవారిలోను దదితరులలోను ప్రవేశించి రన్నచా నాయితరులు పద్మనాయకులు గూడఁ గావచ్చును గదా! అపుడు రావుగారికి స్వప్రతిజ్ఞాహానియు, స్వానిష్టప్రాప్తియు ఘటిల్లును.

ఇదిగాక యావచ్ఛము లన్నియు వసిష్టాదిగోత్ర చతుష్టయము గలరాచవారిని గూర్చినవే యన్నచో త్కత్తియు లండఱు నీనాలుగు గోత్రములవారే యై యుండి రని యేర్పడఁగలదు. అత్కత్తియులు కలిలో రాచవారగునపుడు పూర్వగోత్రములతోడనే యై యుండవలెఁ గదా! కానిచోఁ బూర్వగోత్రపరిత్యాగమునకు నూతనగోత్ర స్వీకార మునకుఁ బ్రమాణము చూపవలసి వచ్చును. మఱియు నాత్కత్తియు లే యీరాచవారిని ప్రత్యభిజ్ఞ చేయుటకు గోత్రములు గాక యితర ములు హేతువులు గావలసినవచ్చును. కాఁబట్టి పూర్వగోత్రముల తోడనే రాచవారి రై రవనలయు. అట్లగునపుడు నూర్యచంద్రనంశజులైనత్కత్తియు లండఱు నీనాలుగుగోత్రములు గలవారే యని యేర్పడఁ గలదు.

“ఇత్వోకూణా మయం వంశ స్సమిత్రాంతో భవిష్యతి
సోమనంశం కలౌ నప్తం కృతాదా స్థాపయిష్యతి
సందాంతం త్కత్తియకులం వేదవైదిక సంయతమ్”

ఇత్యాదివచనములు కలిలో నూర్యసోమనంశజు లండఱు త్కత్తియులు జాత్యంతరు లగుదు రని చెప్పుచున్నవి కదా! ఇట్లగునపు డితరగోత్ర త్కత్తియబోధకవచోవిరోధము గూడ వచ్చును.

ఇదిగాక యిందువలనరాచవారిల్లరు నీనాలుగుగోత్రములవారే యని యేర్పడఁగలదు. ఇట్లయిననే కదా పైనానుగుగోత్రముల త్కత్తి యులే యీరాచవారిని ప్రత్యభిజ్ఞ నిలుచును. పూర్వము త్కత్తి యులగోత్రములువేఱు, ఇప్పుడురాచవారిగోత్రములు వేఱు అయినవి.

సీతత్వభిక్షకు జీవాతు నెద్దియులేకపోవును. కాన రాచవారు నాలుగు గోత్రములవారే యని యొప్పుక దప్పదు. అట్లుగునపుడు ప్రత్యక్షవిరోధము ఘటిల్లును. రాచవారీ నాలుగుగోత్రములవారు కాక యనేకగోత్రములవారగపడుచున్నారు కదా!

ఇదిగాక యీనచనమున “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అని చెప్పినందునఁ బైనాలుగు గోత్రములక్షత్రియులు కలిలో మిక్కిలి శూద్రవేషమును ధరించి యుండఁగల రని తేలుచున్నది. వారివారియనుష్ఠానక్రమ మెటులున్నను బూర్వకాలమున నేమి యిప్పటికాలమున నేమి ద్విజులనుటకు యజ్ఞోపవీతము ముఖ్యమైన గుర్తు గానున్నది. కువలయానందమున “విశ్వప్రసిద్ధతరవిప్రకులప్రసూతే ర్యజ్ఞోపవీతనవాసం హి నఖిల్వపేక్ష్యమ్” అనునది గూడ ద్విజుడనుటకు యజ్ఞోపవీతము గొప్పగుర్తు. తెలుపుచున్నది కాని వేటుకాదు. సాధారణముగ లోకమునఁ బగలువేషకాండ కూడ ద్విజునివేషమును దాల్చునపుడు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి వచ్చును. కాబట్టి శూద్రవేషధారణమునకు యజ్ఞోపవీత ముండఁగూడదు. రాచవారు యజ్ఞోపవీతములను ధరించి వైదికమంత్రములతోఁ గర్తవ్యములు జరుపుకొనుచు నిప్పటికి క్షత్రియు లని ప్రసిద్ధి గని యున్నారు. అట్టి వారు “శూద్రా ఇవాత్యంతగృహీతవేషాః” అనునీవచనమునకు లక్ష్యము లెటులు కాఁగలరు? కాన నీయాహ నిలువఁ జాలదు.

ఇదిగాక రాచవారు పద్మసతికి సంబంధించినక్షత్రియు లని చెప్పినచో మఱియొకయనర్థము ఘటిల్లుచున్నది. చూడుఁడు. వీరివదనప్రకరణమున 284 - 285 వ పేజీలలో “బ్రహ్మనాయనియన్న బ్రాహ్మణ్యము యని పల్నాటివీర చరితమున వ్యవహరింపఁ బడినది. గూడన్న యనునది పద్మన్న యనుపేరికి వాడుకగా వ్యవహరింపఁ

బడిననామము, కాబట్టి బ్రహ్మనాయుని యన్నయగు పద్మడు నాయకుడుగా గల కులముని చెప్పవచ్చును. కాని మార్కండేయపద్మడు నాయకుడు డని చెప్పినచో బాసంగనేరదు. ఆ పద్మడు పద్మసాలె కులమునకు సంబంధించినవాడుగఁ గన్పట్టుచున్నాడు "

అని వ్రాసినారు. అయ్యది దీనికి విరోధించును. ఒకచోటఁ బద్మ పతి రాచవారికి సంబంధించినాఁ డనియు నొకచోటఁ బద్మసాలెకు సంబంధించినాఁ డనియుఁ జెప్పినచో విరోధము తప్పదు కదా ! మఱి యుభాదన్నకుఁ బద్మన్న యనుపేరుండె ననుట నిరాధారము. పల్నాటిచరితములోఁ గాని మఱి యెచ్చోటఁ గాని భాదన్న కానామున్నట్లు చూపకయె "వాడుకగా న్యవహరింపఁబడుచున్న నామము" అని వ్రాయుట వింతగా నున్నది. ప్రమాణము లేనట్టి వీరియూహ నిలువ దని వ్రాయుఁ బనిలేదు. ఇదిగాక బ్రహ్మనాయుడు పైచరితములో విష్ణ్వంశసంభూతుం డని వ్రాయఁబడి రోకోత్తరకృత్యము లొనర్చి యిప్పటికిని బూజింపఁబడుచున్నవాడు. అట్టి ప్రసిద్ధపురుషుఁ డొకవేళ కులపతి యై యుండు నని చెప్పినం జెప్పవచ్చును గాని యేప్రసిద్ధి లేక యగస్త్యభ్రాత యనునట్లు బ్రహ్మనాయునియన్న యని ననే తెలియఁదగినభాదన్న కులపతి యని యెఱుఁచెప్పవచ్చును? కాన నీకల్పనము నిస్సారము.

ఇదిగాక వీరు 278 పేజీలో "శ్రీనాథకవి తనభీమఖండములో వెలమలు గమ్మలు ఒంటరులు మొదలగువారల నెల్లరను పద్మనాయకు లని చెప్పినట్లుగా నాకడ నున్నముద్రితప్రతిలో నున్నది." అని వ్రాసినారు. వీరిమతములోఁ బద్మడు పై భాదన్న యేకదా ! అతడు కమ్మవారికిఁ బంటవారికి సరిసర్లకు నాయకుడు (కులపతి) అని జెప్పవలసి వచ్చును. వారలు వేర్వేరుతెగలవారగుట ప్రసిద్ధము. రెడ్లకు వెలమలు ప్రబలవైరు లని వారే వ్రాసియున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో

బాదన్న పైతెగలవారి కెల్ల నాయకుఁ డెట్లగునో తోచక యున్నది.

ఇంతేగాక రావువంశీయచరితము46 పేజీలో శ్రీరామమూర్తిగారు “తద్వంశమునకు (అప్పారావుగారి వంశమునకు) మూలపురుషుడగు బసవన్నయనునతఁడు కాకతిప్రతాపరుద్రునకు నైదాటువందలసంవత్సరములు పూర్వం డగు కరికాలచోడునివలన ననేకబహుమానము లందినవాఁడు. అప్పటికిఁ గూడ పద్మనాయకు లనుపేరిటనే యీ వంశపునమ్మాద్రులు వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు విస్పష్ట మగుచున్నది.” అని వ్రాసినారు. పైబాదన్న ప్రథమప్రతాపరుద్రునికాలమున నున్నట్లు రావుగారిసిద్ధాంతము. ఇట్లగునపుడు బాదన్నకుఁ బూర్వ లైన పైవారికి మఱియొకపద్మన్న నాయకుఁడై యుండె నని చెప్పవలసి పచ్చును. కాఁబట్టి మూర్ఖుఁ డగుపద్మపతిని బట్టియే వీరి కీసమాఖ్య వచ్చిన దనుట సమంజసము.

నిజ మిట్లుండఁగా దీని నపలపించి యేప్రమాణమును జూచక “అపద్మఁడు పద్మసాలెవారికి సంబంధించినవాఁడుగాఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు” అని వీరు చెప్పటకు స్వకీయ శ్రీనూక్తియే ప్రమాణముగా నున్నది. అనావు లగు వీరివచనము ప్రమాణాంతరసహకారము లేక యంగీకరింపఁ బడదు. ఇంతియే కాక ప్రమాణములు చూప నందున నందెద్దియో విశేష ముండె ననుస్వవాక్యము స్ఫూర్తిపథా తూఢము కాఁగలదు.

ఒకవేళఁ బద్మసాలెలు పద్మపదాంకితు లగుటం జేసి పద్మపతికి సంబంధించినవా రని యెంచి యుందురేమో? ఒకపద్మపదమును బట్టియే యట్లూహించినవారు పద్మజులు పద్మనాయకులు పద్మనాయక కులమువారు అని మూఁడుపద్మపదములుగల పద్మవెలమలు పద్మపతికి సంబంధించి యున్నవా రను నూహను నిరసించుట యనుచితంబు గదా! ఇంతే కాదు. పద్మజులు పద్మపతిని బూర్తిగ బోధించెడుపద్మ

నాయకపదము గలవారై యున్నారు. పద్మసాలె లట్లుబోధించిన పద్మ పదము మాత్రము గలవారై యున్నారు. కాబట్టి పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించినవారు కా రనుటకును పద్మసాలెలే అట్టివారనుటకును వీలు లేదు.

ఇదిగాక పద్మసాలే వారు భావనామహర్షిసంతతివారైనట్లు మార్కండేయపురాణాంతర్గత మైనభావనామహర్షిమాహాత్మ్యమున సప్తమా ధ్యాయమునందు భావనామహర్షియొక్కయు, బంచపుటి యొక్కయు నుత్పత్తిప్రకారమును విష్ణుమూర్తి వారల కుపదేశించిన ప్రకారమును జెప్పి కొన్నిశ్లోకముల తరువాత

“ఇతి దత్వా తయోర్విష్ణు రనుజ్ఞాం కృపయా పునః
ఉవాచ పరమప్రీతో లోకానుగ్రహకాంక్షయా
సర్వేషాం మానరక్షాం యత్నః కార్యః కథంచన
యువాభ్యాం వత్త్రనిర్మాణం క్రియతా మితి చా బ్రవీత్ .

అని చెప్పగా వారలు

“త్వన్నాభికమలోద్భూతః బ్రహ్మ లోకపితామహః
త్వదాక్షాయా జగ త్సర్వం సృష్టవా స్స్వయ మేవ సః
తేషాం హి వత్త్రనిర్మాణే భవనే నాస్తి కేశవ
తస్మి తంతూర్ వినా నైవ భవేదే తన్నసంశయః
భవత త్తంతుహరణ మావాం యాచామహే హరే
తత్ర ప్రసీద దేవేశ తంతుసంధాయకో భవ
ఇ త్యుక్తః పరమప్రీతో హరి రాలోక్య వై తదా
స్వవాభిపద్మనాభస్య తంతూర్ తాభ్యాం దదా తతః
...మన్నాభిపద్మనాభోత్థ తంతుసంపూర్ణకోశకాః
తతస్తే పద్మశాలీయాః సర్వలోకేషు విశ్రుతాః ”

అని మొదలుగా చెప్పబడినది. అట్టి మహర్షిసంతతివారై యజ్ఞోప

వీరబాహు ధరించుచుండునట్టి పద్మశాలీయులు శూద్రస్త్రీగర్భమున
క్షత్రియబీజముచే నుదయించి యుగ్రజాతివాఁడైన పద్మపతికి
సంబంధించినవా రని రావుగారు వ్రాయుట మిక్కిలి యనుచితంబు.

రావుగారిట్లు పద్మశాలులు పద్మపతికి సంబంధించినవా
రని వ్రాయుటయు “వస్తిష్ఠ కాండిన్య ధనంజయానాం” అని
మార్కండేయపురాణమునం జెప్పినవచనము రాచవారిని గూర్చి
వ్రాయఁబడిన దని వ్రాయుటయు “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియు
లై రనుటకు ... సంశయము లేశమాత్రము లేదు” అని
వ్రాయుటయుఁ దాము పద్మనాయకులు పద్మపతికి సంబంధించిన
క్షత్రియులు కా రను సిద్ధాంతము స్థాపించువారు కాఁబట్టి “అట్టి
వారు మఱియొకరు గలరేమో యోచించి చెప్పం గోరెదము” అని
వ్రాసిన శ్రీరామమూర్తిగారికి నట్టివారు వీరని నిర్ధారించి చూపుటకై
పడిన ప్రయాసమై యున్నది. ఎన్నియేని చేసి యట్టివారిని జూపుభారము
తమపై నుంచుకొన్న మహానుభావులు కదా!

ఇంక నేడవవిషయము విమర్శింపఁ బడును. అయ్యది యిటు
లున్నది. “ఇటీవలి శూద్రులు క్షత్రియు లై రనుటకుఁ గారణము
వర్ణాశ్రమధర్మములలోఁ జేరినకులముచేతఁ గాక తాత్త్రిమును దాల్చి
భూమిని జయించి పాలించుట యని చెప్పనచ్చును. అట్టివారు పదు
నెనిమిదిజాతులలోను గూడ నుండి రనుటకు లేశమాత్రము సంశయము
లేదు” అని.

శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయమును గుర్తింపక వీరిటులు
వ్రాయుచున్నారు. వారు కేవలము తాత్త్రిమును దాల్చి భూమిని
జయించి పరిపాలించుట క్షత్రియత్వానుమాపక మని యెంచినవారు
కారు. మఱియున్న శూద్రవేషధారణము ఆంధ్రాదిదేశ వాసము పద్మ
నాయకనానుజ్ఞానము అను వానితోఁ జేరిన తాత్త్రియులు పద్మపతి

సంబంధి యక్షత్రియశ్వానుమాపకము లని యెంచినవారు. చూడుడు. “దీని నన్నింటిని జదివినపిమ్మట పాఠకులు శూద్రవేషధారులగు యక్షత్రియులు కొందఱున్నారని తెలియఁగలదు. అట్టివా రీయాంధ్రాదిదేశములలోనే స్థిరపడిన స్థిరదుటవలన వా రీపద్ధనాయకనామమున నుండువారు గానే యనుమానింపఁ బడుదురు ” అని వ్రాసియున్నారు. ఇందువలనఁ బైయర్థమే కదా తేటపడఁగలదు. కాఁబట్టియే “అట్టివారు మఱియెవరైనఁ గలరేమో యోచించి చెప్పిం గోరెదము ” అని వ్రాసినారు. పదునెనిమిదిబాతులలోఁ బైనాలుగుగుర్తులు గలవారున్నారా యని చూడఁగాఁ గొందఱకు శూద్రవేషధారణము కొండఱకుఁ బద్ధపతినామనహనము లేదని తాత్పర్యము. కావున రావుగారు శ్రీరామమూర్తిగారి యాశయుము నెఱింగిపవారు కారనియుఁ బద్ధపతికి సంబంధించిన యక్షత్రియులు పైగుర్తులు గలపద్ధజులే కాని యితరులు కారనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్ల మూఁడంశములు విచారింపవలసి యున్నవి. “ఇటీవలి శూద్రులు ” అని వ్రాసినారు. అసఁగాఁ బూర్వము శూద్రులుగాక యిటీవల శూద్రులైనవారు అని యర్థ మగును. ఇందువలనఁ బైగ్రంథములందుఁ బద్ధనాయకులు తొలుత యక్షత్రియులుగా నుండి తరువాత శూద్రులై రని వ్రాసినవారిని దూఱుట యనుచితం బని తేట పడఁగలదు. పద్ధజులు వెనుక యక్షత్రియులై యుండి యిటీవల శూద్రు లని చెప్పఁ బడుచున్నారని యేకదా పైశాఱియభిప్రాయము. తామును వారట్టివా రయినట్లొప్పి దూఱుట కవకాశ ముండదు కదా! “శూద్రులు యక్షత్రియులై రనుటకు ” అని వ్రాసినారు. ఇందువలనఁ దొలుత శూద్రులుగా నుండి తరువాత యక్షత్రియులైన ట్లర్థ మగును. అట్లదివఱ కెవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇదిగాక “వర్ణాశ్రమధర్మములలోఁ జేసినకులముచేతఁ గాక ” అని వ్రాసినారు. దీనియర్థము పరిశీలింపఁగా వర్ణభేదము ఆశ్ర

మధ్యము గలిగినట్టి ద్విజుల కలముచేతఁ గాక అని యగుచున్నది. ఈవిశేషణములకు వ్యావర్త్యమును “గారణ” మనుదానితోఁ “గులముచేత” అనుదాని కన్వయమును రావుగారు చెప్పించాలరు. కులము గాక అని మాత్రమే వ్రాయుందగి యుండఁగా నిట్టి యసందర్భపు వాక్యము నే వ్రాసిరో వారికి తెలియవలయు.

ఇట్లు రావుగారు “పద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలో నుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుటయు” అను ప్రతిజ్ఞాతార్థమునకు వెలుగోటివారి వంశచరిత్ర రావువంశ చరిత్రములలో నందఱకుఁ దెలియఁదగి సామాన్యము లైనప్రమాణముల నగపఱచి యిపుడు ప్రబలప్రమాణమును బ్రదర్శించుచున్నారు.—

“కాబట్టి పద్మనాయకులనిజస్థితి దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నిం లేము. ఈ వెలుగోటివారివంశములోనివారి ప్రేరణముననే వ్రాయఁ బడిన పద్మనాయకచరిత్రమునందు నేమివ్రాయఁబడినదో విచారిం తము అందు వెలమలజన్మవృత్తాంతమును గూర్చి యీక్రిందిరీతిగ నున్నది.

“క. శూరుల జన్మస్థానము

నారసి నియమింపఁ గూడ దది యెట్లన్నఁ

వీరులు పద్మఖమారులు

సూరిజనులఁ బోల మిగులఁ జోద్యం బగునున్”

ఉ. కొందఱు రెడ్డినాయకులు గోవ్యము నందిరి మానుషంబునఁ
గొందఱు లక్కనాయకులు కుంభిని క్షీరజలోక్తిఁ బొల్చిరా
కొందఱు కొంకణోద్భవులు ఘోరపరాక్రమలీలఁ గ్రాలఁ గా
నందఱు నేకమై ధరను నద్భుతలీలఁ జెలంగి రెంతయున్.”

అని శూరులజన్మస్థానము నియమింపఁ గూడ దనియు మానుషవంతు లును పరాక్రమవంతులునైన కొందఱు రెడ్డినాయకులును, కొందఱు

ఆంధ్ర చరిత్ర విమర్శ ము.

లక్కనాయకులును కొండలు కొంకణోద్భవులును, ఏకమై యద్భుత
 లీల విహరించి రని నుడివియున్నాడు. మఱియు నాగ్రంథముననే
 యనేక విధములుగా నాశాలమునాటి గాథలను బురస్కరించుకొని
 వచించి యున్నాడు.

“గీ. కొంకణాదిక సేతువు కుంభినులను

నాంధ్రద్రవిడాది దేశంబులందు వెలమ

పేరు ప్రఖ్యాతి నొంది విస్తార మగుచు

గరము బహుముఖవర్ణసంగతులఁ దనరి.”

“క. లోహము తామము సిద్ధుడు

సాహసమునఁ జేయు రజతస్వర్ణము భంగిన్

యాహతమైన కులంబున

నూహం బ్రబలించె నృపతి యుద్విపు లెన్నన్.”

“క. మధ్రుత జలకణ సంతతి

ముద్రిత వరిశుక్తి పతిత మూర్తము భంగిన్

శూద్రాభావం బయ్యును

రుద్రక్షీతిపాలు వాక్యహాఠిఁ జెలంగెన్.”

“గీ. ఊరివరద నీరు నురకసరయుఁ జేరి

భీర్మయోగ్య మైన తెరగు గాదె

కాలచోదితమునఁ గాక తీర్వరుఁ గొల్చి

కాపు లెల్ల వెలమ కమ్మలైరి.”

పద్మనాయక చరిత్రములో నుదాహరింపఁబడిన పైపద్యములను
 బట్టి కొంకణాది దేశములనుండి వచ్చిన కుంభినులు మొదలగు వారిని
 తక్కిన తెగల వారలు వెలమలుగ భావించి తమకన్నఁ దక్కువగఁ
 జూచుచున్నట్లను వారలు శూద్రులు గాక పోయినను బ్రతాపరుద్ర
 క్షీతిపాలునిచే గౌరవింపఁబడి రనియు వెలమవారిలోను కమ్మవారిలోను

నూతన నూతన క్రమ ప్రవహించుచుండె ననియు భావము నూదించు బడుచున్నది గదా, అప్పటికివాడుకలోనుండు గాధలను బురస్కరించు కొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసియుండు ననుటకు నంది యుము లేదు. అని "

పై ప్రతిష్ఠాతాంశసాధనమున కిది ప్రబలాధార మని వ్రాసితిని. కాఁబట్టి ప్రధానమల్లనిబ్బాణన్యాయమున దీనిం బరిమార్చించినచో నింక నెవ్వయు నడ్డగింపఁ జాలవని నమ్మి దీనిని శిథిలీకరింప యత్నించు చున్నాఁడను. మొదలది విచారింపఁదగియున్నది. వెనుక నాచే నుదాహరింపఁబడిన శ్రీనాథాద్రిగ్రంథములకన్న నిది ప్రబలమా? లేక వానికి సమబలమా? లేక దుర్బలమా? యని.

అనేక గ్రంథములకుఁ బరస్పరసంవాదంబును శాసనాద్రిప్రమాణ సహకారంబును సమృద్ధం బై యుండినందున నాచే నుదాహరింపఁ బడిన ప్రమాణములే ప్రబలము లనియు అట్టివానిని వీరు కనఁబఱపక తేవలము పద్మనాయక చరిత్రమునే వ్రాసినందున నిది దుర్బలమని యు సామాన్యముగఁ దోచెడిని. అయినను మూలప్రమాణములను సంవాదములను జూచి మన మీమాట యనఁదగి యున్నది. పద్మనాయకచరిత్రకారుఁడు పై ప్రకారము పద్యములు వ్రాయుటకు నాధారం బేమైన నుండునా? అని విచారింపఁగా నొక్కటి యగపడు చున్నది. రావుగారు 277 వ పేజీలో "అప్పటికి వాడుకలో నుండు గాధలును బురస్కరించుకొని పద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డట్లు వ్రాసి యుండుననుటకు నందియము లేదు. " అని వ్రాసి యున్నారు. దీనిం బట్టి మన మప్పటిగాధ లెవ్వి యెయ్యండు నని విచారింపఁగా మహాకవి నిబద్ధచరిత్రములు శాసనాదులు దుర్లభంబు లగుటంజేసి పుక్కిటి పురాణగాధలే యని తెలియఁ దగియున్నది. అట్టివానిని బురస్కరించుకొని వ్రాసినచరిత్రముల మహిమను కృష్ణరాయచరిత్రము 119 వ

పేజీలో రావుగారు క్రిందివిధముగ వ్రాసియున్నారు. “పుక్కిటిపురాణ గాథలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములు వ్రాయఁ బూనినఁ బెక్కుదోషము లుండక పూసవు ” అని.

ఇందువలనఁ బద్మనాయకచరిత్రముయొక్క మూలప్రమాణములును వానివలన దానికిఁ గలిగినగుణాతిశయమును రావుగారే తేటపఱచినవారైరి. ఇట్టిగ్రంథమువలనఁ బ్రమేయసిద్ధిని గోరినవారిమహిమ యువారిచేతనే “గ్రంథస్థనిదర్శనము లుండఁగా...మోచేయినాకుట వంటిదికాదె ” అని ప్రకటింపఁ బడినది. ఇయ్యది గ్రంథప్రమాణములను వదలి పుక్కిటిపురాణముల నవలంబించి చరిత్రము వ్రాసినయొక్క వికివ్యాపించునాక్షేపముగఁ దోచును. అప్పు డట్లు మోచేయినాకుకవి వాక్యమును బురస్కరించుకొని పెనంగులాడ నచ్చిన మనరావుగారు నామాటకుఁ బాత్రులు గాఁ గలరు గదా !

ఇక నాచరిత్రము వ్రాయునాటికి గ్రంథప్రమాణము లున్న నేకదా యక్కవియం దీదోషములు ప్రసక్తించును. పద్మనాయకుల చరిత్రమునకుఁ బ్రథమప్రవర్తకుం డాతఁడే కాఁబట్టి యాతనినాడు గ్రంథము లెవ్వయు లేనందున నప్పటికి వ్యాపించి యున్న గాథల ననుసరించి గ్రంథమును వ్రాసినవాఁడు అని యనవత్తురు.

దీనికై యక్కవికాలం బెద్దియో విచారింపవలసి యున్నది. అయ్యది గ్రంథమున వ్రాయఁబడక పోయిన నక్కవి సర్వజ్ఞసింగభూపతిని వర్ణించియున్నాఁడు. కావున సింగమనీనియనంతరమే యీ గ్రంథము రచింపఁబడినట్లు స్థిరపడుచున్నది. ఇదివఱకు వంశచరిత్రములు వ్రాయు వారందఱును సింగభూపతి పదవతరమువాఁ డనియే వ్రాసినారు. కాఁబట్టి యీచరిత్రకారునిచే వర్ణింపఁబడిన సింగభూపతి యాతందే యై యుండనోపు. ఆభూపతి క్రీస్తుశకము 15 శతాబ్దమున నున్నవాఁడు.

అప్పుటికి నామిరెడ్డి యెత్తిక్కడేవి అనపాతానాయకుడు మాదానాయకు లిరువురు వ్రాయించిన శిలాశాసనములు సర్వజ్ఞసింగభూపతిచే రచియింపఁ బడినరసార్ణవసమధాకరము శ్రీనాథునిభీమఖండము మున్నగు నాధారములు పుష్కలముగ నుండినవి. కవి యట్టివానిని వేని ననుసరింపక పుక్కిటిపురాణములనే పురస్కరించుకొని చరిత్రము వ్రాసి యున్నాఁడు కాబట్టి రావుగారు వర్ణించినదోషముల కిక్కవియు నీతని కాన్యమును విషయము గాక మానదు. మూలశైథిల్యమున సికతా కూపమువలె మూలప్రమాణశైథిల్యమున నిలువఁ జాలక కూలి పోవుచున్న యీచరిత్రమును బ్రబలాధారముగ నెఱుపింపి “సత్యైకదృష్టితోడను నిష్పక్షపాతబుద్ధితోడను విమర్శించి చూచినపక్షమునఁ బద్మనాయకులు కేవలము వెలమలలోనుండి యేర్పడినవారు గాఁ గనుపట్టరు” అని వ్రాయుట యజ్ఞానవిజృంభితం బని తేటపడఁ గలదు.

ఒకవేళ, మూలప్రమాణశైథిల్యమునఁ బద్మనాయకచరిత్రమప్రమాణ మయినపుడు శ్రీనాథగ్రంథము గూడ నప్రమాణంబే కావలసివచ్చును. దానికిని మూలప్రమాణంబు మృగ్యంబే కదా యన్నచో నట్లనఁ గూడదు. శ్రీనాథునకుఁ బైవారి శిలాశాసనములు మూలప్రమాణంబు లగుచున్నవి. అయ్యవి పద్మనాయకులు పవిత్రాన్వయులని చాటాచుండుట తత్పరిశీలనమువలనఁ దేటపడఁగలదు. ఇదిగాక శ్రీనాథగ్రంథమునకు గ్రంథాంతరసంవాదంబును బుష్కలంబుగఁ గలదు. పద్మనాయక చరిత్రమునకో శాసనాధారములు గాని గ్రంథ సంవాదములు గాని లేకపోవుటయే కాక మఱియొక్క పెద్దపిడుగు చూపెట్టి యున్నది. ఆగ్రంథకారుఁడు తరువాతి గ్రంథమునఁ బద్మనాయకుల కులప్రాదుర్భావ ప్రాశస్త్య వృత్తాంతములను గ్రొదిలిపథముగఁ జెప్పినాఁడు.

* గీ. దైత్యవిధ్వంసిపాదతద్దజ లటంచు
వేదములు పల్కుఁ గావున విదితముగను
తూద్రకులజాలు నౌట సంసూచితముగఁ
బద్దజభ్యాతి నియమించి పల్కి రపుడు.

గీ. తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన
భాతి దళవిధ వెలమలఁ బాయఁ ద్రోచి
సప్తసప్తతిపద్దజసముదయంబు
బద్దనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి." అని.

ఇందువలనఁ బూర్వాపర స్వగ్రంథవిరోధము జాగరూక మగు
చున్నది. మూలప్రమాణములు లేక సంవాదములు లేక పోవుటయే
కాక స్వగ్రంథవిరోధమును గూడ జాగరూక మైనచో

“అంతచ్ఛిద్రాణి భూయాంసి కంటకా బహువ్రా బహిః
కథం కమలనాశస్య మాభూవః భంగురా గుణాః”

అనున్వాయమున నాగ్రంథము భంగురంబు గాఁ గలదనియు దానిని
ప్రమాణముగఁ జేకొని వచ్చినరావుగారి యాక్షేప మవిచారవిలసితం
లైనదనియుఁ దేటపడఁగలదు. ఇట్లుండియు రావుగారు పద్మనాయక
చరిత్రకారుఁడు స్వవచనవ్యాఖ్యలముగాఁ బద్మనాయకులను బ్రశం
సించినాఁ డని యీపద్యములను చీసి వేసినారు.

ఇపు డిది విచారింపవలసి యున్నది. ఈవ్యాహతిదోష మను
వది పద్మనాయకప్రశంసావాక్యములకు మాత్రమే సంభవించునా?
తా ముదాహరించిన దూషణవాక్యములకుఁ గూడ సంభవించునా?
అని. ప్రశంసావాక్యములకే యున్నచో వైషమ్యములోఁ బ్రమాణము
లేదు. ఉభయసమంబన్నచో నీవాక్యములవలన స్వోదాహృతవాక్యము
ఋష్యాహతంబులే కదా! అయినపు డవి ప్రమాణములగునని గ్రహిం

చుటయు వీనిని దీసివేయుటయు యుక్తి ప్రమాణములకు దూరం బని వ్రాయం బనిలేదు. ఇంతియే కాక పరస్పరప్రతిబంధమున నేయర్థము నిర్ధారించుటకును వీలులేక పోవును. ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు దూషణ గ్రంథమును బ్రమాణముగ నెత్తికొని భూషణగ్రంథమును దూరీకరించుట తగదు. మేమో ప్రబలప్రమాణసంవాదమున దూషణపద్యముల దూరీకరించుచున్నాము.

ఇంతేకాదు. రావుగారు తమ కిప్పట్టున మాతృకయైనరావు వంశీయచరిత్రమును బహిళీలించినవా రయ్యును నాగ్రంథమునఁ బ్రమాణోపన్యాసపూర్వకముగ నిరాకరింపఁ బడిన పద్మనాయకదూషణ పద్యములను బ్రమాణముగ నెత్తికొని యందుఁ బ్రమాణముగా నెత్తికొన్నపద్మనాయకభూషణపద్యముల సప్రమాణములుగ నిరాకరించి నారు. మఱియు నందుఁ బద్మనాయకప్రశంసాపద్యములకు మూల ప్రమాణములుగా వ్రాయఁబడినశ్రీనాథభీమఖండసోమదేవరాజీయాదులపేరెత్తినవారు కారు. తాము ప్రమాణముగాఁ దీసికొన్నదూషణ వాక్యములకు మూలప్రమాణములను జూపినవారు కారు. ఇట్లందున్న ప్రమాణపచనములను మూసి పెట్టుటకును అందు నిరసింపఁబడినవచనములనెత్తికొని వాస్తవస్థితి నింత యవలాపము చేయుటకును నెద్దియో విశేష ముండక దీఱదు. అయినను చామాంధ్రులపూర్వవృత్తాంతమును వాస్తవముగ శాసనాది ప్రమాణముల ననుసరించి తెలిపెదమని లోకులను నమ్మించి గ్రంథకర్త లయి యుండియు గ్రంథకారు లిది వఱకు నిర్ణయించినయర్థములను నందునకుఁ బ్రమాణము లగు శాసనాదులను మఱుగుపఱచి వాస్తవమును దలక్రిందుగాఁజేసి తమపుస్తకములు చదువుచున్నవారికి బుద్ధిభేదమును గలుగఁజేయుట వీరిచున్న హసంబునకు ఘంటాఘోషం బగుచున్న దనుట తేటతెల్లము.

ఇక వినిగమనావిరహమున స్వాదాహృతదూషణపద్యములే ప్రమాణము లేల కాదగవు? అని వాదము చెత్తురు. ఇప్పుడు బలా బలవిచారము చేయవలసి యున్నది.

నాయదాహృతభూషణపద్యములకు భీమఖండము సోమదేవ రాజీయము పల్నాటివీరచరితము సింగభూపాలీయము చంద్రికావరిణయము వానపదత్తాపరిణయము భానుమతీపరిణయము ఇందుమతీపరిణయము మున్నగు గ్రంథములు, నామిరెడ్డి యెఱ్ఱ అనబోలమాదా నాయకులు స్థాపించిన శాసనములు మున్నగువి ప్రమాణములు. రావుగా రుదాహరించినదూషణపద్యములకుఁ బుక్కిటిపురాణములు పేరును బ్రకాశింప వీలు లేనిచరిత్రములు నూతనము గ వారు కనిపెట్టిన యసందర్భవిషయములు ప్రమాణములు. వీనిస్వరూపము వెనుక వివరింపఁబడియెను. శేషించినది తరువాత విమర్శింపఁబడును. ఇట్లుండ నేతదుభయపద్యగణములో నేది గ్రాహ్యంబో యేది యగ్రాహ్యంబో పదార్థనిర్ణయపాండితీమండితు లగు పండితుకళిరోమణు లెఱుంగఁగలరు.

ఇకఁ బద్మనాయకచరిత్రకారుఁ డిట్లు స్వవాక్యవ్యాఘాతముగ వ్రాయుటకుఁ గలం బేమనిన, ముం దీవిషయము దెలియఁదగి యున్నది.

ఈచరిత్రము పద్మనాయకులప్రేరణముననే వ్రాయఁబడిన దనుటయు, పద్మనాయకులవృత్తాంతమును దెలుపుటకు వ్రాయఁబడినదనుటయు నిర్వివాదాంశములే కదా! లోకమునఁ జరిత్రము వ్రాయువారు వర్ణ్యులకు లేనిగుణముల నైనను దెచ్చిపెట్టి వర్ణించుచున్నారు గాని పేరునకు వెలమవీరులచరిత్ర మని ప్రకటించి కేసలము దూషణములే వ్రాసినమహావీరభద్రరావుగారివలె వర్ణ్యులదూషణములు వ్రాయువా

ముడరు కదా! అట్లుగుచును పద్మనాయక చరిత్ర మనునది వారిప్రశంసార్థమే ప్రవర్తించినదై యుండవలయు. ఇట్టిగ్రంథములో చారిదూషణములు వ్రాయుట గ్రంథకారశైలీవిరుద్ధధర్మము. ఎంతయ ప్రగల్భకవియైనను పద్మ్యులను సీచకులమువారినిగా వర్ణింపఁడు. ఇట్టిస్థితిలోఁ బద్మనాయకుల జన్మస్మృతాంత మిట్లు కవి చెప్పినాఁ డనువిషయము సంశయింపఁ దగి యున్నది. దానికిఁ దోడుగాఁ నిదితక్కు నితర గ్రంథమంతయు వారిగుణాతిశయమునే యుగ్గడించుచున్నది. ఒకవేళఁ గవి ప్రమాదముననో మఱియేకారణముననో గ్రంథముననటులు వ్రాసి యుండు ననుకొనుటకు వీలు లేదు. కృత్రిమేరకుం డగుచేతఁ బ్రహ్మసాయుడు స్వనంశము నంతసీచముగా వర్ణించుచున్న నెటు లూరక యుండును? సామాన్యజనుం డైనను దనకులమునకుఁ గళంకము చెప్పి నప్పు డోర్వోబాల కుండుట కనుచున్నారము. ఘనతః గాంచిన రాజకుటుంబములో నుదయించి తమపూర్వుల వీర్యవిజయాదులను దెలిపెడి శాసనగ్రంథాదుల నెఱింగి తత్ప్రకాశమునకై చరిత్రము వ్రాయించిన బ్రహ్మభూషణి తమకులకళంకవార్తల నెటు లొప్పును? ఇట్టిస్థితిలోఁ గవి యిట్లు చెప్పటకుఁ గారణము క్రిందివిధముగఁ దెలియఁ దగి యున్నది.

రావుగారిప్రకరణమున 271 పేజీలో “కమ్మవారికి పంతులుహాన్వయులయిన కొండవీటిరెడ్లకును పద్మనాయక వెలమలకును జరిగిన యుద్ధములు చరిత్రమున సుప్రసిద్ధములుగ నున్నవి” అనియు 281 పేజీలో (వెలమవారు) “రెడ్లకుఁ బ్రతిఘటించి వేటుపడిన కులము నుద్ధారణము చేసిరని భావ మేర్పడుచున్నది” అనియు, 182 పేజీలో “రేచర్లబ్రహ్మసాయుడు రెడ్డికులమునకు మాతొడ్డి ... గౌరవము దెచ్చినవాఁ డగుటంకేసి” అనియు 284 పేజీలో పద్మనాయకులలోఁ గొండఁబా... రెడ్లకుఁ బ్రబలనైదులుగ నుండిరని వేద్య మగుచున్నది.”

అనియు మొదలుగా వ్రాయుటచే గొండవీటిరెడ్డికు బద్దనాయకులకు బ్రబలవైరముండె ననుటకు సందియము లేదు గదా! ఇదియో భమును బురస్కరించుకొని గొండవీటిరెడ్లు వెలమవారు పరమనీచకులమువారుగా గొండవీటిదండకవిలెలో వ్రాయించిరి. దానినిగని పద్మనాయకులు కాపులు పరమనీచకులమువారుగా బద్దనాయక చరిత్రమున వ్రాయించిరి. దీనివాస్తవము నెఱుంగఁజాలక గొండవీటి నిజముగఁ బద్దనాయక దూషణ మనినమ్మి వాడుచువచ్చిరి. వాస్తవము దెలిసినవండ్లితొ లిది నిజము కాదని పరిహరించుచు వచ్చిరి. ఇంతియ కాని వేఱుకాదు. ఇదియే “గొండఁలు రెడ్డినాయకులు” అని మొదలుగా “కాపులెల్ల వెలమకమ్మ లైరి” అనునటకుఁ గలవద్యముఁ సమష్టి యభిప్రాయము. పద్యములు లేఖకవరంపరగా నశుద్ధములు గా నేర్పడి యుండినను బరిశీలించినవారి కీయర్థమే కాఁగలదు. చతుర్థ వర్ణములో వెలమ లుత్తమ లని ప్రసిద్ధి గని యుండఁగాఁ గాపులు కమ్మలును మేము వెలమలము మేము వెలమలము అని ప్రకటించుచుండఁగాఁ బద్దనాయకులు ప్రతాపరుద్రునిసన్నిధిని వాదము పెట్టుకొని శాసనగ్రంథాదిప్రమాణ ప్రదర్శనపురస్సరముగా 77 గోత్రములవారు మాత్రమే నిజమైనవెలమ లని తీర్మానము నొంది దశవిధవెలమలను (మధ్యమ వెలమల మని పేరు నెట్టుకొన్న కాపుకమ్మ మొదలగు వారిని) తమలోనుండి పాయఁద్రోచిరి. ఇదియే

“తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన

భాతి దశవిధవెలమలఁ బాయఁద్రోచి

సప్తసప్తతి పద్మజ సముదయంబు

పద్మనాయకు లనఁగను బ్రబలె జగతి

రెడ్డిసంతతికి మాతొడ్డి ... కులముద్ధరించిరి వెలమవారు”

అని మొదలుగాఁ పై చరిత్రమునఁ బ్రకటింపఁబడిన దని తెలియునది.

ఇట్లు గాక నాకవి మహాకవిప్రబంధములకు శిలాశాసనములకు స్వగ్రంథమునకు విరుద్ధముగాను కవిసంప్రదాయవిరుద్ధముగాను సర్వ్య లనుదూఱినాఁడని తలంచుట యవిచారములమే కాని వేఱుగానోపదు. రావుగారి పద్యములు నిజముగ వెలమవారిదూషకము లనియేకప్పు యీ యర్థ మింకింతదృఢము చేసిన లోకులు దీనినేమిక్కిలి విశ్వసింపఁ గలరని పైపద్యములక్రింద “వారిని తక్కిన తెగలవారు వెలమలుగ భావించి తమ కన్నఁ దక్కునగఁ జూచుచున్నటులును ... వెలమవారిలోను కమ్మవారి లోను గూడ నూత్నరక్తము ప్రసహించుచుండె” నని లేనియర్థ మును వ్రాయుట యెంతోవంతగా నున్నది ఇట్టియర్థ మీషదృశ్యము లలో నేది బోధించునో నూత్నరక్త మెవరియందుఁ బ్రసహించినదో చూపుఁ డన్న నేమి చెప్ప నూహించిరో వారికే తెలియవలయును.

ఇట్లు స్వమతమును నెలకొలిపియున్న పరమతపాథకములుగాఁ దమకుఁ దోచినవానిని నిరాకరించుచున్నారు. అయ్యవి పద్మనాయక చరిత్రములో వీరిని బ్రశంసించుట వీరు తొలుత శ్లోకములుగా నుండి రనుట ప్రతాపరుద్రునితో నేక పంక్తిభోజనము వీరికి ఘటిల్లిన దనుట అని ముఁద్రాఁగులు.

అందు మొదటిది. “మఱియు నాతఁడు స్వవచనవ్యాఘాతముగ నాగ్రంథముననే మఱియొకచోట

గీ. కైత్యవిధ్వంసపాదపద్మజులటంచు

పద్మజఘాత నియమించి పలికి రపుడు.

అని విష్ణువుయొక్క పాదపద్మమునందు జనించుటచేతఁ బద్మజులను సంజ్ఞకలిగిన దని నుడివెను. అదియునుంగాక తక్కిన వెలమ తెగలవారిని గ్రొందువఱుచుఁ బద్మనాయకుల నధికు లని చెప్పి

క. తారకలలోన గ్రహరాజు వేతె యైన...

పద్మనాయకులనఁగను బ్రబలె జగతి.

అని పొగడి యున్నాడు. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటచేతనే వీరికి పద్మజులనుపేరు గలిగిన దనియు అందువలననే పద్మనాయకులనునామము పొందిరనియుఁ జెప్పట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్టదు. విష్ణుపాదోద్భవసంభవుల ఘనిపంటరెడ్లు కమ్మవారు మొదలగు తెగలవారెల్లరును జెప్పుకొనుచున్నవారయినను వారలకు పద్మనాయకులను పేరు గ్రంథములను వినబడదు. . . గొంతవలకు గనుపట్టక మానదు. అనునది. పద్మజశబ్దవిషయమై వెనుకఁ గొంత వివరించినాడను. ఇప్పుడు “అందువలననే పద్మనాయకులనునామము” అనునది విమర్శింపఁబడును. ఈయర్థము పైపద్యములలోఁ జెప్పఁబడలేదు. మొదటిపద్యము పద్మజులు అనునామమునకే సాధకముగ నున్నది. రెండవది పద్మజులదశవిధవెలమల బాహుద్రోచుటయందు “తారకలలోన గ్రహరాజు వేత్రయైన భాతి” యని తారకలకువేత్రైవ సూర్యుని దృష్టాంతము చెప్పి అందువలనఁ దద్వాచక మగుపద్మనాయకశబ్దము వీరికిఁ గలిగిన దని సూచించుచు “పద్మనాయకులనఁగఁ బ్రబలె” అని చెప్పుచున్నది. కాన “అందువలననే” అని రావుగారు వ్రాయుట సరికాదు.

ఇంకొకవిశేషము. విష్ణుపాదపద్మమునందు జన్మించుటవలన వీరికిఁ బద్మజులనుపేరు గలిగినదనుట సయుక్తికముగాఁ గనుపట్ట దను ప్రతిజ్ఞాతార్థమును సాధించుటకు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మవారు మొదలగువారలందుఁ బద్మనాయకశబ్దవ్యవహారము లేక పోవుట కారణముగఁ జూపినారు. కార్యకారణములకు సామానాధికరణ్యము నియతము కాఁబట్టి కారణము లేనిచోటఁ గార్యము జనింప దనుట లోకవిదితము. పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తమగు పద్మజనికర్తృత్వము హరిపాదపద్మజనికర్తృత్వైవ పద్మనాయకులందుఁ గలదు కాన వారలయందుఁబద్మజశబ్దప్రయోగము, హరిపాదోద్భవసంభవులగుకమ్మకాత్ర

మొదలగువారియందు పద్మజశబ్దప్రవృత్తినిమిత్ర మగుహరిపాద పద్మజనికర్తృత్వము లేదు కాబట్టి వారిలయందుఁ బద్మజశబ్దప్రయోగాభావము, న్యాయసిద్ధం బైనది కదా! ఇట్టిస్థితిలో కవులు మొదలగు వారియందాశబ్దముయొక్క ప్రయోగము లేదు కాబట్టి పద్మనాయకులయందాశబ్దమును బ్రయోగించుట సయుక్తికము గాదనుటయే సయుక్తికము గాక యున్నది.

ఇక విష్ణుపాదోద్భవసంభవులనునది ముద్రణప్రమాద మనుకొంద మన్న నది పొసంగునట్లు లేదు. ఏల యనిన. రావుగారు ౮ వ ప్రకరణమున 234 పేజీలో కోటవంశమును గూర్చి వ్రాయునపుడు “వీరలు విష్ణుపాదోద్భవసంభవులనుచతుర్థాస్వయుల మని చెప్పుకొని యున్నారు” అని వ్రాసినారు. కాబట్టి ముద్రణప్రమాదము కాదనియు వీరిమతమున విష్ణుపాదోద్భవసంభవులను నొకతెగవారు చతుర్థవర్ణములో నుండిరనియు నెంచఁ దగియున్నది. విష్ణుపాదోద్భవమైన చతుర్థవర్ణములో విష్ణుపాదోద్భవసంభవులు గల రనుటకుఁ బ్రమాణము మృగ్యంబుకదా? అని యాశంక తోచును. స్మృతి పురాణాదులయందున్న కొన్ని విషయములకు మూలప్రమాణములు మనకుఁ గాన రాక యుండినను సర్వజ్ఞులగుమహర్షులు వానిని గనిపెట్టి చెప్పియుందు రని నమ్మినట్లు దీనిఁ గూడ మూలప్రమాణమును జేసి నో రావుగారు కనిపెట్టి వ్రాసియుందు రని నమ్మవలసియున్నది. దీనినిజ మెట్లుండినను సీతతిజ్జనిలుపుకొనంజాలరు, చూడుడు. పైప్రతిజ్ఞాతాగ్ధమునకు కమ్మ కాపు మొదలగువారియందు పద్మనాయక శబ్దము ప్రయోగింపకుండుట కారణముగా వ్రాసినారు. ఇయ్యది యెవరు హరిపాదపద్మోద్భవులో వారియందుఁ బద్మజశబ్దము ప్రయోగింపబడును అనువాస్తవిక భంగప్రదర్శనరూపముగఁ గానంబడియెడిది.